75STE JAARGANG NO. 9738 VRIJDAG 7 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Feest met tempo en fleur in RIFSTADION

CURACAO nam met geestdriftige manifestatie afscheid van Prinses

De Chinezen trokken met hun enorme draak tijdens de demonstratie gisteravond in het Rifstadion weer veel belangstelling. Hier is het gevecht tegen het veelkleurige monster in volle gang. Op de voorgrond twee uitdaagsters.

Simadan, kottomissies, en gevecht met chinese draak

Willemstad. — Duizenden jioe di Corsow in kleurige klederdrachten, leerlingen van zeventien scholen, leden van een groot aantal sportverenigingen, prachtig gedisciplineerde jeugdafdelingen alsmede vertegenwoordigers van enkele bevolkingsgroepen in folkloristische kledij hebben gisteravond in het Rifstadion van Willemstad Prinses Beatrix een grootse hulde gebracht.

Het slotfeest van het verblijf van de Prinses op Curaçao kenmerkte zich door spontane geestdrift en goede organisatie beide. Het een deed geen afbreuk aan het ander. En daarom was het echt een jeugddemonstratie voor een jeugdige Prinses.

Boven de ingang tegenover de grote tribune was in lichtende letters de betekenis van de avond aangekondigd: „Curaçao huldigt de Prinses" stond er, en oranje lampjes trokken de omtrek van het eiland Curacao. De vier grote lichtmasten waren tot in de top met glinsterende lichtjes uitgedost. Het leken wel geweldige kerstbomen, kleurige pyramides op de vier hoeken van het uitpuilende stadion. Tot op minstens tien meter boven de grond waren jeugdige klauteraars in het ijzeren staketsel geklommen om een uitzicht over het gebeuren te hebben als wellicht niemand rondom de sportarena.

Te ongeveer kwart voor acht reed de korte stoet autos die Prinses, Gouverneur en leden van het gevolg naar de huldiging bracht, door de ingang tegenover de hoofdtribune het stadion binnen en maakte een ronde over het terrein. Het applaus en gejuich kwam met de auto van de Prinses mee en daverde van tribune tot tribune het stadion rond.

Toen de hoge gaste eindelijk uitstapte, bood Elise Debrot, het dochtertje van Charly Debrot, haar een tuil rode en witte anjers aan. Nauwelijks was de Prinses op de eretribune aangekomen of de band van Scherpenheuvel zette het Wilhelmus in, waarna de band van Oud-Scherpenheuvel het Nos Tera speelde.

Vervolgens nam het defilé van de leerlingen van zeventien scholen een aanvang. Voorafgegaan door twee kinderen, die een spandoek in rood. wit, blauw of oranje droegen met de naam van hun school, marscheerden in vlot tempo enkele duizenden schoolkinderen voorbij. Het waren achtereenvolgens de Bedrijfsschool het Sint Thomascollege, het St. Xaverius-college, de Hendrikschool, de Marnixschool, de Sint Jozefschool, de Schroederschool, de Wilhelminaschool, het Stuyvesant-college, het Maria-college, het Triniteitcollege, Maria Immaculata (keurig uitgedost met oranje strikken), de Joh. van Walbeeckschool, de J. R. Laufferschool, het Radulphus college, het Mgr. Zwijsencollege, en de R. K. Ambachtschool. De duizenden leerlingen stelden zich allen achter de dragers der spandoeken tegenover de hoofdtribune op.

Op een teken maakten meisjes in witte jurken zich uit de groepen los en vormden — zich over een breed front verspreidend — voorovergebogen liggend op de grond, het woord „Beatrix".

Vlak daarop nam het voorbijtrekken der jeugdorganisaties een aanvang. Eerst kwamen de padvinders met slaande trommen en vliegende vaandels.

Vervolgens de Jonge wacht, voorafgegaan door het beroemde trommel-korps, dat zijns gelijke in de Ned. Antillen niet vindt en door een tamboer-maître werd aangevoerd die aller blikken tot zich trok. Daarachter marscheerden de Jonge Wachters in hun bekende helgroene uniformen.

Hun optreden sloeg een groot enthousiasme bij het publiek los.

Natuurlijk ontbraken ook de Verkenners niet en de Padvindsters. Ook zij wisten zich keurig te presenteren en de manier waarop zij in dit defilé excelleerden, wekte veler geestdrift, zich uitend in een niet aflatend applaus.

Toen reden de leden van de Curacao Cycling Association, gezeten op hun renfietsen en gekleed in oranje shirts, het terrein op om de Prinses op hun wijze hulde te brengen. Daarna kwamen de andere sportverenigingen, de Athletiekvereniging Orion, de Schermers die even voor de eretribune stilstaande een groet brachten, de Baseballvereniging Pampero, Sportclub Asiento, verenigingen van Suffisantdorp, Vollevbal en Softball-beoefenaars, de „Three Sisters Social Club", de C.V.P.C., de Portugese Wielrenners Vereniging, C. S. Madereinse en de Union Portugesa.

Tot slot kwamen de folkloristische groepen aan de beurt. Allereerst natuurlijk die van Curaçao, een Simadan-groep met de bekende Tjodoor en Wanita aan het hoofd. Zij hielden al dansend voor de Prinses stil, zodat deze hen goed kon bekijken. Onnodig te zeggen, dat dit fascinerend groepje voor Prinses zowel als de duizenden rondom haar een buitengewone attractie betekende.

Kottomissies

Hierna was het de beurt aan de Surinaamse Kotto missies in haar helgekleurde klederdracht en de zwierige hoofdtooisels. Een groep, die ook bij de demonstratie ter gelegenheid van het bezoek van koningin Juliana en Prins Bernhard veel furore maakte. Ook zij dansten voor de hoge bezoekster en een van haar beklom de hoge tribune om de Prinses een tuil bloemen aan te bieden. Bijna had zij daarbij het bouquet een dame aangeboden die zij voor de Prinses aanzag, doch zij zag de vergissing snel in en ging toen recht op de Prinses af, van wie zij een hartelijke handdruk mocht ontvangen.

Drakendans

Tot slot rukten de Chinezen aan met hun altijd weer epatante zijden vlaggen in helle kleuren, en een kolossale draak met lichtende ogen in hun midden. Voorop hadden zij een spandoek met het opschrift in het Nederlands en het Chinees: „Lang leve Prinses Beatrix". Meisjes droegen zijden lampions. En vlak voor de hoofdtribune werd een drakengevecht uitgebeeld. Twee gemaskerde meisjes daagden de draak uit en een ander bond daarmede, twee zwaarden zwaaiend, de strijd aan. Het gevecht ging vergezeld van het voor westerse oren eigenaardig aandoende getrom en slaan op kolossale bakkens. Twee mannen droegen een enorme zilverkleurige trom en daarop sloeg de tamboer met forse sonore slagen, zodat het leek of een onweer dreigend boven het stadion hing.

En dat was dan tevens het schone einde van het defilé, dat zó vlot was verlopen, dat het alles bij elkaar nauwelijks een uur in beslag had genomen.

Nadat de schoolkinderen boven hun hoofden de woorden: „Lang leve de Prinses" hadden geheven, besteeg de voorzitter van het huldigingscomitè, de heer Charly Debrot de eretribune en bood de Prinses namens de bevolking van Willemstad een geschenk aan, bestaande uit een houten dienblad ingelegd met postzegelknipsels, die het eiland Curaçao uitbeelden. Dit originele geschenk werd vervaardigd door Soeur Ange van het Sint Martinus Gesticht.

En daarmede was de huldiging ten einde die in de geschiedenis der Oranje-huldebetogingen op Curaçao geboekstaafd zal blijven als een fris, goedgeorganiseerde en foutloos verlopen demonstratie waaraan desondanks de spontaniteit en geestdrift niet ontbrak.

De heer Charly Debrot biedt H. K. H. Prinses Beatrix een fraai serveerblad aan, dat een fraai „mozaik" van Curaçao bevatte, vervaardigd uit Antilliaanse postzegels. Links Gezaghebber Gorsira, achter de Prinses Gouverneur Speekenbrink, daarnaast mevrouw Jonckheer.

Geerman richt partij op

Oranjestad. — Het statenlid Jose Geerman, die destijds op de lijst van de A.V.P. werd gekozen, maar zich later van deze partij losmaakte om de regering te gaan steunen, heeft thans een nieuwe partij opgericht, de Arubaanse Arbeiderspartij. Gisteren verscheen van deze partij een eerste aflevering van een maandblad, dat de heer Geerman zich voorstelt uit te geven. In dit blad wordt nog eens herhaald, dat de heer Geerman van plan is zijn verdere steun aan de regering te onthouden, indien deze zich niet vierkant achter zijn verlangens stelt ten aanzien van zijn voorstellen op het gebied van de „bescherming" van de Arubaanse oliearbeiders.

De Surinaamse Kottomissies waren in groten getale tegenwoordig gisteravond tijdens de huldiging van Prinses Betrix in het Rifstadion. Zy dansten en zongen, de hoge bezoekster ter ere, en oogstten weer buitengewoon veel succes.

De simadan-groep met Tjodoor en Wanita voorop brengen op echt Curaçaose wyze hulde aan de Prinses tydens de huldiging gisteravond in het stadion.

„Semana de la Patria" in Venezuela afgeschaft

Caracas. — De festiviteiten van de „Semana de la Patria" (Week van het Vaderland) zullen worden afgeschaft, zo heeft schout-bij-nacht Larrazábel, voorzitter van de Junta de Gobierno, verklaard.

De mannen van de nieuwe Venezolaanse regering — aldus Larrazábal — zijn eenvoudige mensen, die niet van verkwisting houden. Daarom vinden wij deze festiviteiten overbodig.

Op een vraag van een van de journalisten over de mogelijke hervatting van de politieke betrekkingen met Rusland, antwoordde schout-bij-nacht Larrazábal, dat op de eerste plaats de betrekkingen met de dichtstbijzijnde en ook met die landen, die het meest belang stellen in de onmiddellijke toekomst van Venezuela hervat zullen worden. De betrekkingen met de andere landen zouden op een gunstiger gelegenheid bestudeerd worden.

Bij haar rondrit door het oostelyk deel van Curaçao bracht prinses Beatrix een bezoek aan het oude mannen tehuis te Santa Rosa. Tijdens dit bezoek werd er door Jojo en Nene (resp. 86 en 76 jaar) een volksdans opgevoerd.

Rondrit over Oostelijk Curacao

Oude Bernardo Conradus hield vurige toespraak tot vriendelijke prinses

Willemstad. — De rondrit, die prinses Beatrix gistermiddag maakte en die officieel de laatste was van haar bezoek aan Curaçao, ging deze keer door het oostelijk gedeelte van het eiland.

Het Koningin Wilhelmina Tehuis werd het eerst aangedaan, waarna Santa Rosa en Montagne met een bezoek vereerd werden. Vooral bij de laatste twee stopplaatsen heerste er een opgewonden drukte, totaal ongewoon voor de rust van deze gewoonlijk zo vredige plaatsen.

De stoet, die precies om drie uur het gouvernementsplein verliet, reed over Berg Altena en Saliña naar het Koningin Wilhelmina Tehuis voor ouden van dagen te Zeelandia. De prinses kreeg hier bloemen aangeboden en werd door zuster Nunspeet toegesproken. De zuster wenste de prinses, mede namens huisgenoten en personeel, nog prettige dagen op de Antillen toe. Prinses Beatrix liep toen de rij oudjes af, die ze één voor één begroette.

Van dit tehuis ging de route via een omweg over Cas Cora naar Santa Rosa, waar eerst het tehuis voor oude mannen bezocht werd. **Deze ouden van dagen, reeds lang in spanning de komst van de prinses afwachtend, hadden, evenals de tevoren bezochte oudjes van het Koningin Wilhelmina Tehuis, hun oranjestrikjes op de borst gespeld. Nadat een oorkonde ter ondertekening aan Prinses Beatrix was aangeboden, stak Bernardo Conradus in het Papiaments een vurige speech af.**

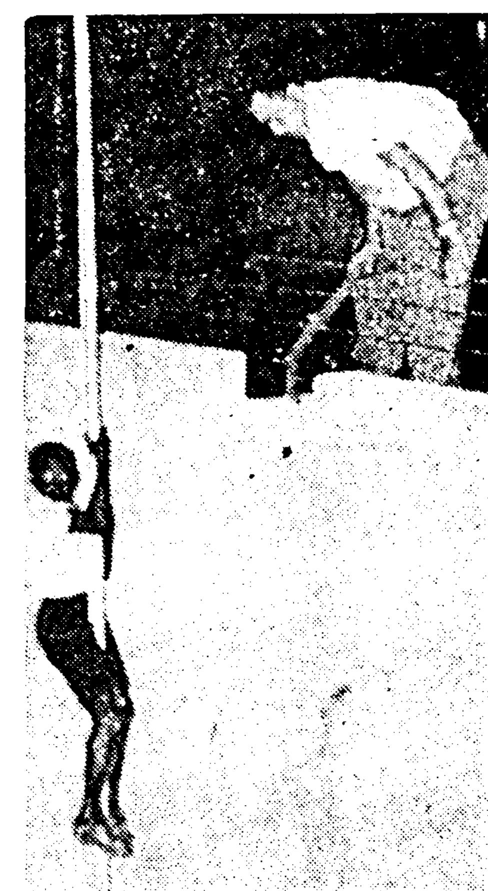
Hierna bood Freddy Ignacia als aandenken aan het bezoek de prinses een carcó-schelp-lamp aan. De 86-jarige Jojo en de 76 lentes tellende Nene voerden toen op de tonen van de muziek een wals op. Een zeldzame prestatie, waarop natuurlijk een uitbundig applaus volgde.

Nadat er afscheid van de oudjes genomen was, werd de weg vervolgd, waarbij ook even bij de kerk van Santa Rosa werd stil gehouden. Behalve de volwassenen stonden er hier ongeveer 1200 kinderen, netjes opgesteld, in kleurige uniformen gestoken, met wapperende driekleuren in de hand. Ook de Jonge Wacht van Santa Rosa had haar opwachting gemaakt. Als souvenier kreeg de prinses een pitrieten vlechtwerk aangeboden.

Van Santa Rosa ging de tocht verder naar Montagne, waar er een ongekende drukte heerste. De schoolkinderen zongen onder leiding van de heer Vizcaïno een tweetal in de landstaal gestelde liederen. Naast een klein podium speelde een orkestje, bestaande uit leerlingen van de Sint Dominicusschool te Montagne. Enkele kleine jongetjes en meisjes dansten op het podium op de tonen van het orkestje mee. Een muziekinstrument, een zogenaamde raspu, werd aan de prinses overhandigd. Het was een korte, doch aardige en ordelijke plechtigheid, die de prinses staande naast haar auto gadesloeg. Volgens oorspronkelijke plan zou hier namelijk wel worden gestopt, doch niet worden uitgestapt.

Nagewuifd door een jeugd, die blij was ook betrokken te zijn geweest bij het bezoek van de prinses, werd de terugtocht naar Willemstad hervat.

In sneller tempo werd de terugweg afgelegd. Het was half vijf toen de stoet op het gouvernementsplein aankwam.

Terwijl het Stadion bij lange na niet vol was, moesten buiten duizenden mensen teleurgesteld worden. Deze jongen maakte van de nood een deugd en verschafte zich langs een vlaggestok toegang tot het feest binnen de muren.

Tijdens haar rondrit gistermiddag vertoefde de Prinses enkele minuten te Montagne.

Op een podium dansten enkele jeugdige paartjes op de tonen van een schoolorkestje de maat van een merengue mee.

Gouverneur bezocht tentoonstelling TIENJARENPLAN in club J. P. F.

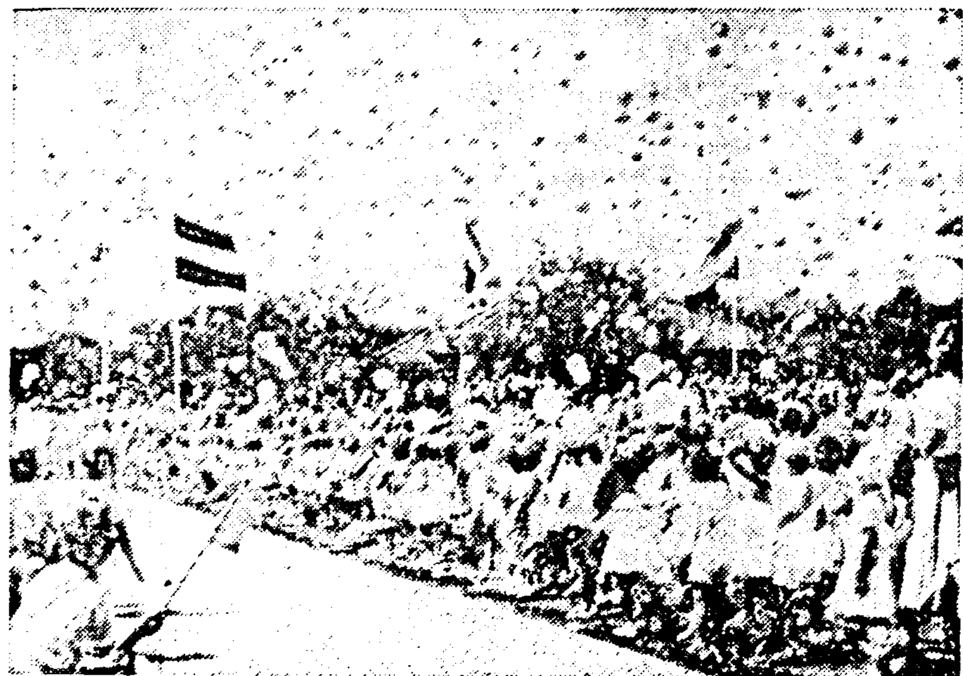
Willemstad. — Gistermiddag bezocht gouverneur Speckenbrink, vergezeld van zijn echtgenote, de tentoonstelling van het Tienjarenplan in J.P.F. Bij aankomst werd de gouverneur door het dagelijks bestuur van deze vereniging ontvangen.

Mevrouw Carla Schubz-Schliessler, die vanwege de Stichting Planbureau uit Suriname is overgekomen, leidde de hoge bezoekers rond.

Hedenavond om acht uur wordt de tentoonstelling officieel geopend voor genodigden.

Vanaf zaterdag 8 februari a.s. wordt de tentoonstelling toegankelijk gesteld voor J.P.F.-leden en voor het publiek.

„Passaat" bracht Prinses door haven naar C.P.I.M.

By haar aankomst op het „Beatrix-plein" gisterochtend, tijdens haar bezoek aan de C.P.I.M. liet de C.P.I.M.-jeugd 1100 ballonnen de lucht in gaan, hetgeen een grandioos gezicht vormde.

Isla-kinderen stonden juichend bij oranje-boom die Koningin Juliana plantte

Willemstad. — Gisterochtend vertrok H.K.H. Prinses Beatrix met haar gevolg, in gezelschap van de Gouverneur, en diens echtgenote, de Gezaghebber, de adjudant van de Gouverneur en de onderhavenmeester de heer Kooyman vanaf de Gouvernements steiger, aan boord van de sleepboot „Passaat", voor een boottocht door de haven van Willemstad en het Schottegat. Bij haar vertrek van de Gouvernementssteiger waren een groot aantal belangstellenden, die H.K.H. na wuifden.

Na vertrek van de Gouvernementssteiger ging men eerst door de Annabaai waar de sleepboot met de hoge bezoekster aan boord door de andere schepen met de bootsfluit werd begroet.

Met bewonderende ogen keek H.K.H. naar de vele vrachtschepen en tankers van allerlei nationaliteiten, die op dat moment in de haven lagen.

De Annabaai doorgevaren, zette de „Passaat" koers in de richting van de Nieuwe Haven en Parera, waar overzicht zowel van het CPN-dok als van het Nieuwe Haven complex had.

Hierna voer men naar de pier „Valentijn" waar de Prinses en haar gevolg debarkeerde en in de gereedstaande auto's stapte om een rondrit te maken over het CPIM fabrieksterrein. Hier toonde de Prinses vooral voor de nieuwe kraakinstallatie veel belangstelling.

Bij aankomst bij de pier ontving Ir. Biermann en de overige leden van de directie van de N.V. CPIM/CSM de Prinses, die bovendien op een zeer originele wijze welkom geheten werd en wel doormiddel van olietonnen.

Men had de tonnen zo op elkaar gestapeld, dat de bodems die rood geverfd waren, naar de zeekant waren gekeerd, doch een stel van die bodems, waren geel geverfd en wel zo dat daardoor het woord „welkom" werd gevormd.

Als herinnering aan deze rit bood Ir. Bierman H.K.H. een mooi roosjeskoraal aan.

Na de rondrit over het fabrieksterrein werd er een kopje koffie gedronken ten huize van de heer Biermann, waarna men een rondrit begon door de woonwijken van Emmastad, met als stopplaats het „Beatrixplein".

Grootse manifestatie van C.P.I.M. jeugd.

Op het Beatrix-plein stonden een kleine 1100 kinderen, allemaal met rood wit blauwe en oranje ballonnen in de hand, met een kloppend hart H.K.H. op te wachten.

In een grote cirkel stonden de kinderen opgesteld om de boom, die in 1944 door de moeder van de Prinses (toen nog Prinses Juliana) werd geplant. Het was een fleurig gezicht de CPIM kinderen deels met vlaggen, deels met ballonnen in de hand en gekleed in keurig schooluniform daar te zien staan. Doch het hoogtepunt werd bereikt toen H.K.H. bij het plein arriveerde en het pad opliep naar de boom. Duizenden ballonnetjes, in oranje en rood, wit, blauw werden tegelijk opgelaten.

Vervolgens sprak de heer Biermann enkele woorden tot de Prinses, waarna Ineke Veenstra de Prinses een door een der arbeiders gemaakte zakdoekendoosje van hout met een zilveren plaat in de deksel, waarop men een cactus, een koenoekoe huisje en de landkaart van Curaçao kon zien, aanbood.

Jan Nolte evenals Ineke Veenstra, een leerling van de H. J. A. Schroederschool, bood H.K.H. een in leer gebonden beschrijving van het bedrijf, welk werd vervaardigd door de heer T. Quivooy, onderwijzer van de Schroederschool.

Na deze korte, doch fleurige manifestatie, keerde H.K.H. met haar gevolg huiswaarts.

Brandjes

Willemstad. — Vannacht om 01.35 uur rukte de brandspuit van Rio Canario uit om een bosbrandje te blussen op Monte Carmelo. De brand werd geblust met het water uit de boestertank.

Willemstad. — Bij Cerito achter Galmeyer ontstond brand in een huis. Bij aankomst van de brandweer was de heer L. reeds naar binnen gegaan en het bleek, dat een pan, die op het vuur stond, de brand veroorzaakt had.

Dr. CALDERA zegt Junta zijn steun toe

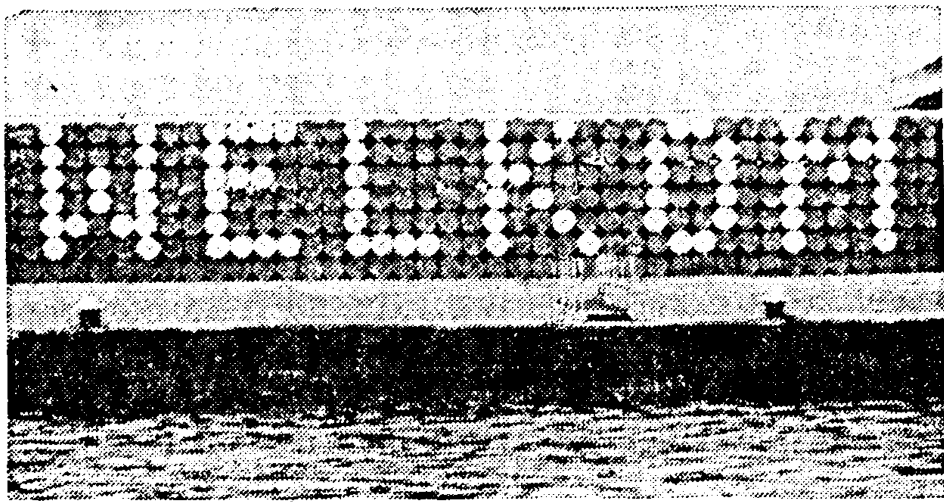
Caracas. — Dezer dagen ontving de Junta in „Miraflores" bezoek van de leider van de Christelijk Sociale Partij (Copei), dr Rafael Caldera, die onlangs via Curaçao naar Venezuela reisde.

Na afloop van zijn bezoek verklaarde dr Caldera aan de pers, dat hij met de leden van de Junta gesproken had en hun zijn steun en die van zijn partij had toegezegd.

Mijn partij, vervolgde de politieke leider, is erg voldaan over het verstandig en goed georiënteerde optreden van de huidige regering. Mijn tegenwoordigheid in „Miraflores" duidt er op, dat zij op de volle steun van mijn partij rekenen.

Ik denk, aldus eindigde Caldera, dat, indien de Junta door blijft werken, zoals zij tot nu toe gedaan heeft, wij heel spoedig onze democratie zullen herwinnen. De oprechtheid van de leden van de Junta is al een garantie voor het ordelijk verloop van alle activiteiten in Venezuela.

West Berlijn. — Het anti-communistische voorlichtingsbureau west in West-Berlijn meldt, dat prof. Heinricht Roecke van de technische hogeschool in Dresden naar West-Duitsland is uitgeweken wegens moeilijkheden met het bestuur van de onder communistische leiding staande oostduitse S.E.D., die erkenning van de „beginselen der socialistische universiteit" eiste.

Op deze wijze werd H.K.H. Prinses Beatrix op het fabrieksterrein v.d. C.P.I.M. „welkom" geheten.

Reed agent aan en viel van haar stokje

Willemstad. — Gisteravond werd op het Brionplein, achter West-End, een politie-agent, die het verkeer stond te regelen, door een personenauto aangereden. De bestuurster van de personenauto was zo geschrokken, dat ze van haar stokje viel. De politie-agent werd naar het ziekenhuis overgebracht. De gouvernementsambulance, die op weg was naar dit ongelukje, werd ter hoogte van de benzine-pomp aan de Pater Euwensweg, aangereden.

CAMPO PERIKEL

Willemstad. — Vannacht om 01.30 uur werd de patrouille gedirigeerd naar Campo, waar een man een shutter van een kamer had vernield. Bij aankomst van de politie was de man uit het kamp verdwenen.

Winkels Stadsdistrict op zondag geopend

Willemstad. — Hierbij wordt bekend gemaakt, dat, in verband met de komst van de „Empress of England" en het Dir.-vliegtuig van de P.A.A. op zondag 9 februari as. door de betrokken autoriteit toestemming is verleend aan de winkels in het stadsdistrikt om op genoemde dag tussen 9 en 17 uur arbeid te verrichten en te doen verrichten.

Een en ander onverminderd de verplichting tot vergoeding voor overwerk.

HAROLD MARTINA op Curacao

Willemstad. — Harold Martina, de bekende Curaçaose pianist, is uit Medellin teruggekeerd, waar hij zijn studie heeft voltooid en enige concerten heeft gegeven. Hij zal op Curaçao een concert geven en pogingen aanwenden om zijn verdere loopbaan met succes in Europa te kunnen voltooien. De „Amigoe" wenst deze begaafde Antilliaanse kunstenaar veel succes in zijn verdere carrière.

Cairo. — In een graf uit de 20ste Egyptische dynastie, dat gevonden werd bij de tempel van Heliopolis ten zuidoosten van Cairo, zijn mummies van struisvogels aangetroffen. Het is de eerste maal dat zulk een ontdekking werd gedaan. Het bestaan van struisvogels in de Farao-tijd was bekend, maar sedert de Romeinse tijd kwamen in Egypte de dieren niet meer in het wild voor. De Egyptenaren die ibissen, katten, krokodillen, ossen en andere heilige dieren mummificeerden schenen de cultus van de struisvogel niet gekend te hebben.

De ontdekking van beide mummies stelt de archeologen voor een probleem.

Londen. — In Londen zijn in het huwelijk getreden de Nieuwzeelandse balletdanseres Rowena Jackson en een lid van de Royal ballet group Philip Chatfield. Zij maken deel uit van dezelfde balletgroep.

Een sterker Amerika

Het Amerikaanse succes met de „Explorer" heeft Washingtons positie tegenover Moskou versterkt. De gebeurtenis heeft in de ogen van de hele vrije wereld het prestige van de V.S. verhoogd. Het was weliswaar op de eerste plaats een prestatie van natuurwetenschappelijke en technische aard, maar het psychologisch effekt van het experiment is niet gering. Amerika heeft zich zijn reputatie van leidende wereldmogendheid waardig getoond. Het hoeft zich niet voor de Sovjet-Unie te schamen.

Het evenement zal ongetwijfeld ook diplomatieke consequenties hebben. De V.S. hebben de laatste tijd onder zware druk gestaan van een belangrijk deel van de internationale publieke opinie in verband met de kwestie van een topconferentie tussen Oost en West. De Russische pogingen om op korte termijn een ontmoeting op het hoogste niveau te forceren, vonden ook onder vele niet-communisten weerklank. Moskou heeft alles in het werk gesteld om de indruk te wekken, dat Amerika's macht aan het tanen was. De Amerikanen zouden er, volgens hen, goed aan doen, maar zo gauw mogelijk met de Sovjets tot een vergelijk te komen, vóór hun achterstand nog groter was.

Eisenhower heeft tot nog toe weerstand weten te bieden aan de pressie, die er van uit het buitenland op hem werd uitgeoefend. In zijn brief aan Boelganin heeft hij een krachtige toon aangeslagen. Hij heeft zich niet door de Russische premier laten intimideren. Anderzijs was zijn antwoord ook weer niet van die aard, dat men hem, bijvoorbeeld in de neutrale wereld, zou kunnen beschuldigen van onwil om met het communistische kamp tot een vergelijk te komen. Maar het feit, dat Amerika nog altijd geen kunstmaan gelanceerd had, plaatste de president van de V.S. in een moeilijke positie. Het vertrouwen van de vrije wereld in Amerika's kunnen dreigde door de spoetniks ondermijnd te worden. Nu kan hij echter de critici, in Amerika zelf en in het buitenland, weer met opgeheven hoofd tegemoet treden. De V.S. hebben zich hersteld van de schok, die zij vier maanden geleden kregen, toen Moskou de lancering van een aardsatelliet aankondigde.

Het is voor het Westen van het grootste belang, dat Amerika met Rusland zaken doet van uit een „position of strength". Het is ook noodzakelijke dat Amerika de niet-Westerse vrije landen van zijn machtspositie overtuigt, opdat deze landen niet het gevoel krijgen, dat het Westen concessies moet doen aan de Sovjet-Unie om de situatie te redden. De lancering van de „Explorer" nu, heeft in niet geringe mate bijgedragen tot een versterking van Amerika's gezag in de wereld. Het zal Eisenhower voortaan gemakkelijker vallen, Boelganins „vredesvoorstellen" te beantwoorden.

Het welslagen van het Amerikaanse experiment met een kunstmaan onderstreept de betekenis van een suggestie van Eisenhower, die vervat was in zijn lange brief aan Moskou van 12 januari jl. Het was immers bij deze gelegenheid, dat hij de Russen voorstelde samen met de Amerikanen tot een overeenkomst te komen betreffende de vreedzame toepassing van de ruimtevaart. De Russische leiders hebben dit plan indertijd met honende opmerkingen beantwoord. Zij zeiden, dat de Amerikanen eerst zelf maar eens iets moesten presteren op het gebied van de ruimtevaart. Dat heeft Amerika nu gedaan, en de Sovjet-UUnie zou er dus goed aan doen eens over een internationale regeling van het gebruik van raketten en kunstmanen na te denken. In Moskou zou men moeten beseffen, dat de Verenigde Staten niet met zich laten spotten.

De „Explorer" heeft het machtsevenwicht tussen Oost en West in voor Amerika gunstige zin verschoven. Over het geheel genomen is Amerika nog altijd sterker dan de Sovjet-Unie, al zijn de Russen de Amerikanen op het gebied van de ruimtevaart nog voor. Maar op dit laatste terrein is Amerika begonnen de achterstand in te halen. Eisenhower heeft in zijn jongste boodschap tot het Congres terecht opgemerkt, dat de Verenigde Staten over doeltreffende afschrikwekkende middelen beschikken. Middelen, die de Sovjet-imperialisten kennelijk ontzag inboezemen, al weigeren zij dit openlijk te erkennen. Intussen heeft Amerika een les getrokken uit de Russische uitdaging, die vervat was in het lanceren van de spoetniks. De Amerikanen zijn zich meer gaan inspannen om het tegenover de Sovjets te bolwerken, en de eerste vrucht van die inspanning was het geslaagde experiment met de „Explorer".

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao op zaterdag, 8 febr. 1958, des voormiddags om 9 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. Goedkeuring notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Bespreking nadelige gevolgen voor het eilandgebied Curaçao bij niet eerbiediging van de in de Staatsregeling neergelegde grondrechten.

De Gezaghebber,
M. P. Gorsira.

EILANDGEBIED CURAÇAO
OPENBARE INSCHRIJVING

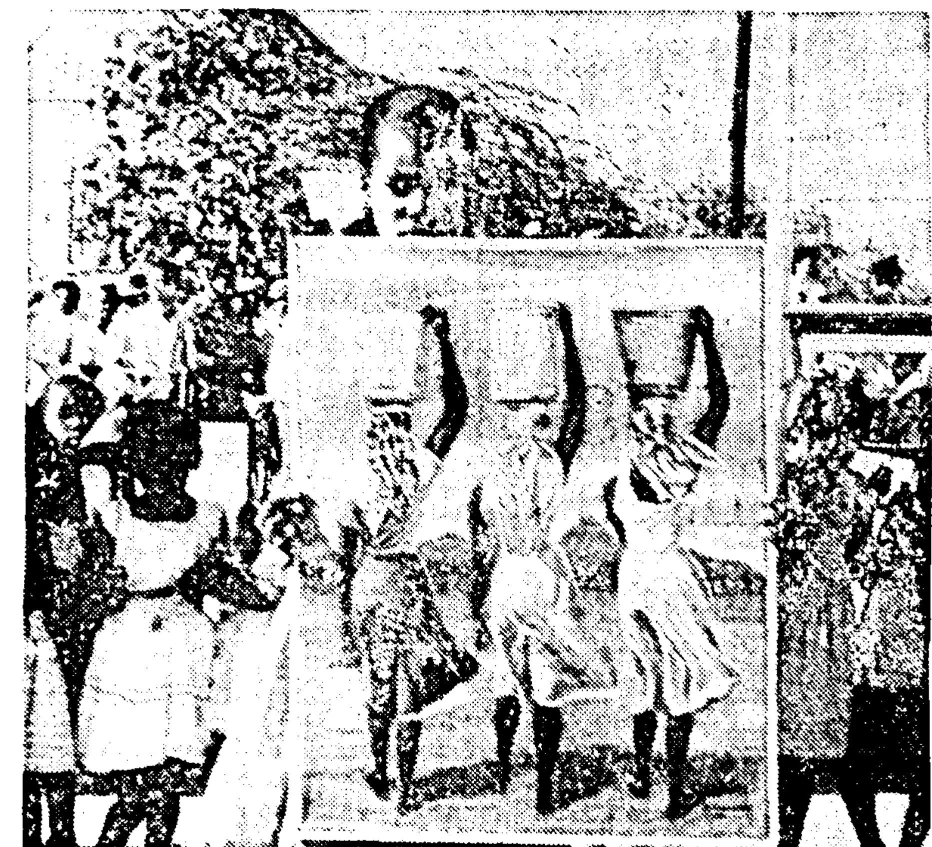
Ten Bestuurskantore, Soharlooweg 35, worden vóór 6 maart 1958 te 11 uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor:

HET LEVEREN VAN ± 6500 TON HOLLANDS ZOET ZAND EN ± 3500 TON HOLLANDS RIVIERGRIND.

De opening van de biljetten geschiedt in het openbaar op dezelfde datum te 11 uur v.m. ten Bestuurskantore.

Een omschrijving van de leverantie, alsmede hiervoor geldende bepalingen en voorwaarden, is verkrijgbaar op het Bestuurskantoor.

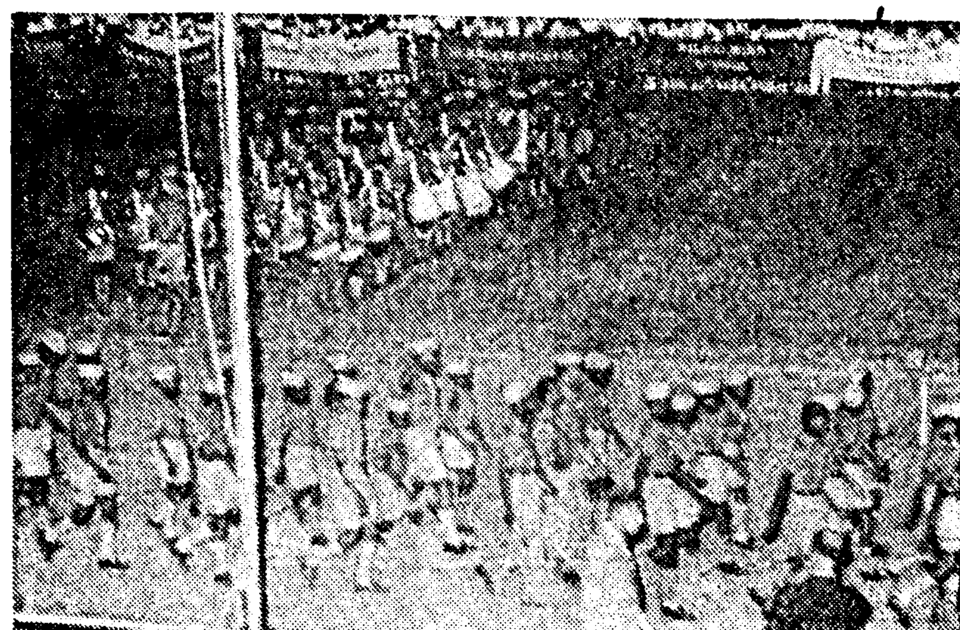
Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. de Kiewit.

Nog een beeld van de rondrit door Oost-Curaçao:
Namens de bevolking van Montagne biedt Vilma Bernadina de prinses een schilderij, voorstellende drie waterdragende vrouwen, aan.

Prinses Beatrix en Gezaghebber Gorsira bekijken bewonderend het aan de prinses overhandigd geschenk, een z.g. raspa. Dit gebeuren vond plaats te Montagne, de laatste stopplaats van de prinses op haar gistermiddag gemaakte tocht.

De Curaçaose Jonge Wacht trekt voorbij. Op de achtergrond het langzamerhand beroemd geworden trommelkorps van deze groen-geshirte jeugdbeweging, die gisteravond in het Rifstadion door zyn keurig optreden buitengewoon veel enthousiasme bij het publiek wist los te slaan.

Port of Spain. — Vijf en twintig losstaande huizen, welke nu aanbouw zijn te Upper Morvant onder auspiciën van het Comité voor Planning en Woningbouw in Washington, zullen, naar verwacht wordt, tegen het eind van het jaar klaar zijn. De huizen zijn de eerste van 250, welke door de regering gebouwd worden in het kader van het woningbouwprogramma van $ 1.000.000. Na voltooiing zullen de huizen te koop zijn voor het publiek. Het ligt in het voornemen huizen van het twee- en drieslaapkamer-type te Mount Hope, Morvant en in de buitenwijken van Port-of-Spain te bouwen.

Ned. Antillen kunnen hun deel krijgen van de touristenindustrie

Travel-agents moeten weten wie we zijn en wat we bieden

De Tourist-fotograaf kan op Aruba zijn hart ophalen. (foto Bartels)

Willemstad. — In het blad „De Ambtenaar" schrijft de heer E. Bartels volgend interessant artikel over het onderwerp: „Toeristenindustrie".

Toen onze welbekende voorzitter van de Afdeling Aruba, de heer Rem van Hoorn, mij vroeg om een artikel over toerisme te schrijven voor ons bondsorgaan, heb ik na weinig aarzelen daarin toegestemd. Toen ik me later afvroeg, hoe ik zo roekeloos geweest kon zijn, besloot ik, dat het kwam omdat hij het zo vriendelijk gevraagd had.

U ziet, waarde lezer, hier zit wat in en dat is een der essentia, misschien wel de quinta essentia van de toeristenindustrie. Vriendelijk zijn kost niets en men krijgt er veel mede gedaan. Ik zie het Feit in mijn interessante werkkring zo vaak, een wildvreemde komt met een ontwapenende en innemende glimlach.... we staan klaar om onze gast behulpzaam te zijn, we helpen hem of haar met de keuze van het een of ander artikel, we duiden aan hoe de een of andere situatie is, vaak zie ik winkeliers, die buitenlandse bezoekers medenemen in hun wagen om hun iets van ons eiland te laten zien. Ik zie verschillenden van onze taxichauffeurs keurig de deur openmaken voor hun passagiers, die daarvoor vriendelijk danken.... en dit na de rit bezegelen met een extra'tje boven het tarief.

Wat is daar gebeurd? Een vreemde is gekomen, misschien met enige aarzeling en een vriend is vertrokken, na hier een zeker bedrag te hebben achtergelaten. Dit bedrag betekent een aanvulling van ons nationaal inkomen, het komt van „buiten"; het is ook een aanvulling van onze deviezenpot. Waarvoor werd het betaald? Voor verrichte diensten, voor goederen, voor voedsel, voor het beoefenen van sport. Wat werd er geëxporteerd? Enkele goederen, die (meestal) tevoren waren geimporteerd. Maar de tegenwaarde van het hier uitgegeven bedrag, het verschil is een verdienste geweest voor verrichte diensten, arbeid dus! Het produkt? Onzichtbaar! Het is de tevredenheid van uw bezoeker, hij brengt het zelf mede, geen verpakking en (dit is een pluspunt) geen zaak voor elke fiscus) onbelastbaar bij thuiskomst. Nog nooit heeft er iemand invoerrechten op dit exportartikel moeten betalen. Het is casueel!

Geachte lezer. U heeft het al begrepen, dit „toerisme" is in waarheid een industrie. En dat is maar goed ook, want hier zit veel geharrewar en onzekerheid, om maar niet te spreken van mogelijke ruzie, als we niet wisten wat het eigenlijk is. Maar laten we dan ook voortaan spreken van toeristen-industrie, een der 10 grootste industrieën ter wereld, in de U.S.A. wordt zij geschat op rond $ 15.000.000.000, en niet van dat vage woord „Toerisme". Tegenwoordig zijn we toch al niet zo gesteld op „isme's".

Dit eenmaal vastgesteld gaat het beter. Wat is de fabriek of de werkplaats? In de eerste plaats het hotel, het restaurant en verder het hele eiland. Iedereen die betaalde diensten verricht is erbij betrokken. Maar u ziet geen rokende schoorstenen, geen hoog opgestapte trucks beladen met het produkt. En de grondstoffen? Klimaat, omgeving, netheid, gastvrijheid, vaardigheid in het spreken van de taal van de gast, historische monumenten, folklore, cultuur, natuur, enz.

Een toerist is erop uit om iets te zien, dat hij thuis niet vindt, iets bijzonders, iets sensationeels, iets groots, hij wil ook vrij zijn van zorgen, hij wil verwend worden, hij wil zich méér voelen, onderscheiden boven de massa, daar betaalt hij voor.... en zonder aarzelen. Het is goed geld. Geef hem dan ook deze waar van het moment, dat hij voet aan wal zet, todat hij vertrekt. Maar ook de hem bewezen attenties mogen nooit iets slaafs, onderdanigs of geforceerd vriendelijks hebben. Wij hier, moeten kunnen dienen om der wille van het dienen, wij moeten kunnen geven zonder onszelf weg te geven.

De toerist moet zich direkt „thuis" voelen tussen mensen, die hem respecteren en die zichzelf respecteren en die niet net doen of hij een wandelende rariteit is, door hem na te staren, of een grootheid, door neerbuigend te doen.

Zo vaak heb ik horen zeggen: „Wat hebben wij de toerist te bieden?" Mijn antwoord is: „Alles wat u voor hem maakt, toegankelijk maakt en de moeite waard maakt. U hoort het.... maakt, maakt, maakt.... ja, zo is het, onze grondstoffen moeten bewerkt worden, maar zo is het in elke industrie immers?

Dus: Maken, BOUWEN.... Juist. Laten we zien wat anderen ervan bereikt hebben. Laten we eens naar Bermuda kijken! De lange, kleurrijke geschiedenis van Bermuda, die begint bij het vergaan van het fregat van Juan de Bermudez omstreeks 1511, gevolgd door een vergelijk lot van de Engelse admiraal Somers in 1609, heeft vele uitersten gekend, tot zeekaperij toe. Maar omstreeks de eeuwwisseling was de toestand zeer troosteloos. Deze atol heeft 300 eilandjes (20 zijn bewoond) met een gezamenlijk oppervlakte van 20 vierkante mijl, dus iets minder dan 1/3 van het eiland Aruba, en ligt ruim 600 zeemijl verwijderd van land, nl. de V.S. De regenval is er vrij goed, nl. 58" per jaar, de temperatuur tussen 94° F. max. en 49° F. min., gemiddeld 71° F. (Deze cijfers zijn voor Aruba ongeveer 17", 92° F., 73° F. en 83° F.) Vele Bermudianen waren geëmigreerd naar Canada.

Het bebouwbare land was slechts ongeveer 650 acres of ± 200 hectaren. In 1902 zond de Engelse admiraliteit een enorm droogdok naar Bermuda, dit bewees, dat de Engelse Marine er dacht te blijven. Maar na enige jaren werd de marinebasis opgegeven en toen verzonken deze eilanden weer in nooddruft. Het was de eerste wereldoorlog, die Bermuda weer belangrijk maakte in de gezamenlijke poging van de geallieerden. Veel Engelsen gingen er zich vestigen en veel Amerikaanse militairen en marine-mensen kwamen er. Toen werd het voor de toeristen-industrie ontdekt. Dat was ruim 40 jaar geleden. Tussen de twee wereldoorlogen heeft men er fenomenaal gebouwd. In 1940 waren er reeds omstreeks 3000 hotelbedden en het aantal bezoekers, hoofdzakelijk uit de V.S. en Canada, bedroeg meer dan 80.000 per jaar.

De tweede wereldoorlog deed dit aantal teruglopen tot enkele duizenden, maar de oorlogsinspanning gaf aan vrijwel iedereen voldoende werk. Na de oorlog is de toeristen-industrie vanzelfsprekend weer met man en macht opgebouwd en het potentieel is thans ongeveer 5000 bedden, met ver over de 100.000 bezoekers, die er tussen de 25 miljoen en 30 miljoen dollar uitgeven. Hiervan leeft ± 95% ± 95% van de bevolking (ruim 40.000 zielen) goed en welvarend. De rest van het nationaal inkomen van de Bermuda's is £ 100.000 groot, waarvan ca. £ 60.000 voor parfum en £ 35.000 voor gesneden paas-lelies wordt gemaakt. U ziet het, op een atol ruim 600 mijl van het naastbijzijnde land leven ruim 40.000 mensen welvarend van toerisme alleen. Let wel, zij máákten deze eilanden aantrekkelijk, zij waren dit bepaald niet (meer) toen men, als het ware in een noodsprong of door een toeval, met de toeristen-industrie begon!

Nog een voorbeeld. New Providence, 60 vierkante mijl, hoofdplaats Nassau, bevolking 46.000 zielen, centrum van de Bahamas. Deze eilanden waren een goudmijntje in de „blootlegging" tijd van de „Prohibition". Toen zijn ze erg bekend geworden. Maar toen de „Prohibition" werd afgeschaft, veranderde het beeld.

Men kampte met vele moeilijkheden, maar behield een reputatie van het stijlvolle (en dure) engelse leven. Nassau kon men zich alleen permiteren als men zeer welgesteld was. De eilanden bleven in de greep van het conservatieve bestuur, dat eigenlijk neerzag op de bezoekers. Toen kwam de tweede wereldoorlog. De Amerikanen kregen er een basis, voor 99 jaar, dit bracht direkt veel vertier.

Pas tegen de vijftiger jaren is men van het conservatisme afgestapt. Nieuwe methodes werden gevolgd en dat bracht onmiddellijke resultaten. De Nassau Bahamas Development Board, een bijna autonoom lichaam, heeft mensen, die het bestaan hebben om enkele jaren geleden méér dan 1 miljoen dollar in één jaar aan reklame voor toerisme uit te geven. De resultaten?.... het volume van hun toerisme is opgeklommen van ergens in de buurt van 6 — 8 miljoen dollar omstreeks 1947 tot iets in de orde van 28 miljoen dollar thans. Ook hier weer, ± 90% van de bevolking bestaat goed van het toerisme en ze hebben het niet cadeau gekregen. Nog iets, in 1947 was de bevolking ca. 20.000, thans is deze ruim 46.000!

Andere voorbeelden zijn Jamaica, Puerto Rico, Haïti, Amerikaanse Maagden Eilanden.

En dan de reklame en de publiciteit. Duizenden travel-agents moeten weten waar we liggen (dat weten intussen de meesten al) wat we hebben te bieden, hoe onze interne organisaties is (sightseeing, tour-operation) enz. Ideaal zou natuurlijk zijn als al deze activiteiten gecoordineerd zouden kunnen worden, niet alleen planmatig, maar ook, en dat wordt zo vaak vergeten, tijdmatig, d.w.z. dat de diverse resultaten chronologisch zo uitvallen, dat het ene het andere aanvult. (Een voorbeeld van slechte „timing" op een der eilanden in het Caraïbisch gebied heeft een schade opgeleverd van ca. £ 6.000.000. Een heel groot hotel projekt werd voltooid, maar er was geen vliegveld noch een goede pier, welke door het gouvernement waren toegezegd.)

En tot slot de markt. Hoeveel accommodatie is er nu eigenlijk nodig? Tja, daar heb je het weer. Cijfers. De V.S. hebben ca. 1.500.000 goede hotelkamers, bovendien zijn er ca 50 000 hotels in gebruik. Op 1 juli van elk jaar gaan ± 80 000.000 Amerikanen met vakantie. Er gaan per jaar ca. 600.000 naar Europa, ongeveer 700.000 naar Canada en ca. 250.000 naar Mexico. Ongeveer 750.000 naar het Caraïbisch gebied en de andere landen van de landengte tussen Mexico en Colombia. Een schatting door de statistische afdeling van de Universiteit van Miami opgesteld voor de komende jaren is: 1957: 1.134.000, 1958: 1.234.500, 1959: 1.342.900, en 1960: 1.460.800. Ik moet hierbij aantekenen, dat het door hen als „Caribbean area" aangeduide gebied omvat: Mexico, Guatemala, Honduras, Costa Rica, Nicaragua, El Salvador, Panama, Colombia, Venezuela en alle eilanden van het Caraibisch gebied. Voorts moet ik erop wijzen, dat hun gegevens niet enkelvoudige getallen weergeven, d.w.z. de persoon, die 3 eilanden bezoekt wordt 3 maal opgegeven enz. Tenslotte worden ook cruise-passengers in deze cijfers gelijk geschakeld met overblijvende toeristen, hetgeen niet juist is. Maar hoe dan ook, het is een indrukwekkend cijfer.

De vraag naar accommodatie blijft stijgen zolang er een geboorte overschot is. In de V.S. alleen komen er jaarlijks 3 miljoen zielen bij; de naoorlogse kinderen zullen over 5 tot 7 jaar volwassen zijn en een enorme toename te zien geven van het aantal huwelijken en huwelijksreizen. Afgezien daarvan werd nu al berekend, dat er 10.000.000 huwelijken te verwachten zijn in de komende 10 jaren in de V.S. Al deze paartjes zijn potentiële reizigers, met 14 dagen huwelijksreis betekent dit 10.000.000 x 14 x 2 bed-dagen of 28.000.000 beddagen. Het moet mogelijk zijn een gedeelte daarvan naar het Caraibisch gebied te krijgen. Dan wordt door het Twentieth Century Fund opgegeven, dat het Amerikaanse volk in de komende 10 jaren 106 miljard dollar meer inkomen zal hebben 1956/57 345 miljard dollar) en dat er 30.000.000 meer consumenten zullen zijn.

Na de oorlog werden miljarden besteed aan voorwerpen, auto's radio's, televisies, do-it yourself machines, enz. Maar de markt daarvan heeft een zeker verzadigingspunt bereikt. Nu is het zo, dat het Amerikaanse publiek al heel veel vrije tijd heeft (40 urige werkweek) en dat dit nog vergroot zal worden door een 35 urige werkweek. Dan zullen volgens Child & Waters de Amerikanen 17% van hun tijd werken en 83% vrije tijd hebben. Dit is niet alles. Iedere Amerikaan heeft recht op 14 dagen vakantie met behoud van loon en iedere vaste werknemer heeft op de een of andere manier recht op pensioen. We zijn er nog niet. Nu heeft men het reizen op krediet ingevoerd. Wat het resultaat is, valt nog niet te overzien, wel blijkt, dat de $ 400,— grens de meest gevraagde is, dus gunstig voor het Caraibisch gebied. En dan de jet-passagiersvliegtuigen, die in 1958 al zullen gaan vliegen. Deze brengen Curaçao binnen 2 uur afstand van Miami en 3½ uur van New York. Er zijn ook remmende faktoren, eerstens, de gemiddelde Amerikaan kan zich geen dienstbode veroorloven, dus gebruikt hij zijn vakantie om extra werkjes thuis uit te voeren. Hij heeft een workshop, die hem bezig houdt (do it yourself), hij heeft televisie. Maar de slotsom is toch, dat men moet rekenen op een enorme toename van de vraag naar accommodatie. Hoe groot? Wel, misschien dat Mark III, het rekencolos in Bostons M.I.T., het kan uitrekenen, ik zeker niet, ik heb in wiskunde nooit uitgeblonken. Ik kan u alleenverklappen, dat in 1956 2½ maal zoveel Amerikanen een reis naar het buitenland maakten dan in 1948.

Ik moet er mede ophouden, want ergens moet een eind komen. Ik zou willen besluiten, nu ik dit schrijf aan het einde van mijn carrière als toeristen-ambtenaar, dat er werk te doen is, mooi werk, team-werk en dat dat door competente krachten moet gebeuren. Niet in klein verband, maar op brede solide basis. Kijk naar Puerto Rico, daar werkte een staf van 53 personen in 1953, in Haïti heeft men een ministerie voor toerisme met mogelijk een grotere staf. Er is zoveel te doen en het is zulk een mooi werk. De Nederlandse Antillen kunnen een redelijk, een zéér redelijk deel krijgen van de toeristen dollar- en bolivar-industrie, maar.... **werken en bouwen is een gebiedende eis!**

Ontploffing in fabriek van rakketbrandstof

Sacramento. — In een Amerikaanse fabriek van raketbrandstof te Sacramento (Californië is 'n hoeveelheid vaste brandstof ontploft. waardoor een man werd gewond en een schade van ongeveer 300.000 gulden werd aangericht.

Volgens een woordvoerder van de fabriek zal de produktie niet worden onderbroken. In het bedrijf worden zowel vloeibare als vaste brandstoffen vervaardigd voor raketten, zoals de „Polaris", de „Titan" en de „Vanguard", de raket waarmee de marine een kunstmaan wil lanceren.

Parijs. — De V.S. hebben ten behoeve van hun strijdkrachten in West-Duitsland Franse geleide antiraketten van het type SS-10 besteld zo heeft de directeur van de Nord-Aviation, de fabriek waar deze raketten worden vervaardigd, bekendgemaakt.

Zal de Dhaulagiri eindelijk worden bedwongen?

Acht Zwitserse alpinisten beklimmen 8.222 meter hoge bergtop

Misschien wel meest ontembare piek van het Himalaya-gebergte

(Van een bijzondere correspondent)

De Dhaulagiri, beter bekend onder de naam van „Witte berg", is door zijn hoogte van 8.222 meter een van de reuzen van de Himalayaketen. De meest geroutineerde alpinisten koesteren de wensdroom eens deze moeilijk te bedwingen berg te overwinnen. Dat wensten ze ook van de Mount Everest. Maar sinds Sir Edmund Hillary deze top heeft getemd, blijft alleen nog de gedachte aan de overmeestering van de Dhaulagiri, die met zijn driekante ijspiek de vermetelste alpinisten schijnt te bespotten, in de breinen van de meest vermaarde bergbeklimmers rondspoken. De Dhaulagiri maakt deel uit van een groep van zes toppen van meer dan achtduizend meter hoogte, die tot op de dag van vandaag nog niet zijn bedwongen. In weerwil van de moeilijkheden en tegenslagen die vele ploegen uit verscheidene landen in het verleden bij het bedwingen van de Dhaulagiri hebben ondervonden, is kortgeleden weer een Zwitserse expeditie uit Zürich vertrokken teneinde haar krachten op de misschien wel ontembare piek te beproeven. De expeditie is samengesteld uit acht alpinisten, die allen van Zwitserse nationaliteit zijn en onder de leiding staan van een jeugdige cineast uit Zürich, Werner Staube, die nauwelijks 26 jaar oud is.

De andere leden van de expeditie zijn: de 26-jarige Max Eiselin, die als secretaris fungeert, en zijn 24-jarige broer Rodolphe, de dokters Winterhalter, 25 jaar, en Hajdukiewicz, die 38 jaar is en van oorsprong Pool maar de Zwitserse nationaliteit heeft verkregen, de 25-jarige Alfred Haechler, de 31-jarige Teples Hecker en de 40-jarige Eugène Reiser.

Een met ponies uitgeruste expeditie op een tocht in het Himalaya-gebergte.

Vijf van de acht bergbeklimmers zijn enige tijd geleden reeds met twee wagens van Duitse makelij, een soort „jeeps", die speciaal zijn ontworpen voor de lange zwerftocht naar Indië, uit Zürich vertrokken. De reisroute loopt door Oostenrijk, Joegoslavië, Griekenland, Turkije, Iran en Pakistan, en men hoopt tegen 1 maart Nieuw Delhi te bereiken. In deze plaats voegen zich twee andere leden van de expeditie, die per vliegtuig zullen reizen, bij de vijf, evenals de achtste deelnemer die met de gehele uitrusting, die een gewicht van vier ton heeft, per schip uit Rotterdam aankomt. De expeditie vertrekt dan van Nieuw Delhi naar Khatmandou, vanwaar zij zich naar Pokhara, in Nepal, begeeft, waar de auto's moeten worden achtergelaten, omdat deze dan niet verder meer kunnen rijden. Overigens staan in Pokhara honderd dragers en tien sherpa's onder leiding van Dawa Tensing ter beschikking van de Zwitserse expeditie. Het basiskamp wordt geïnstalleerd op een hoogte van 4.500 meter, aan de voet van de Dhaulagiri, waar men tegen het einde van april hoopt te zijn. Er zullen dan nog zeven andere kampen worden opgeslagen, waarvan de laatste op een hoogte van achtduizend meter, dus nog maar 222 meter van de top; de 222 meter, die nog geen enkel levend wezen in weerwil van de meest verwoede pogingen heeft kunnen afleggen. De leden van de Zwitserse expeditie, die opnieuw de Himalaya gaan bestijgen, zullen worden uitgerust met moderne zuurstof-apparaten, die het voordeel bieden eenvoudiger en makkelijker hanteerbaar te zijn dan die bij voorgaande bestijgingen zijn gebruikt.

De alpinisten en hun dragers hebben niet meer dan ruim vier maanden om de „Witte berg" te bedwingen, want dan gaat de moesson waaien. De top van de berg moet derhalve op zijn laatst tegen het einde van mei zijn bereikt. De terugtocht van de expeditie, waarvan Zwitserse zakenlieden de kosten betalen, is vastgesteld op eind augustus.

Het is niet de eerste expeditie die zich met de Dhaulagiri gaat meten. Het was een geoloog uit Zürich, Arnold Heim, die al 3 jaar geleden de eerste poging om de „Witte berg" te bedwingen ondernam. In 1950 trachtte dit eveneens een Franse expeditie, onder de leiding van Maurice Herzog, maar zij moest het uiteindelijk ook opgeven. De Fransen hadden niettemin een belangrijk stuk van de berg verkend en in 1953 behaalden leden van de „Academische alpinistenclub" van Zürich een eerste overwinning op het Himalayaanse monster, toen zij een hoogte van 7.700 meter bereikten. De Argentijnen boekten vervolgens het grote succes hun vlag op 8.000 meter te kunnen planten, maar niet dan na een titanenarbeid te hebben voltooid, die onder meer bestond uit het inrichten van superieure kampen en het laten springen van rotsen en ijsmassa's met behulp van dynamiet. Het avontuur van de nieuwe Zwitserse expeditie gaat tenslotte om de laatste 222 meter, die tot nu toe volkomen ontoegankelijk worden geacht. Als de bedoelingen van de Zwitsers kunnen worden gerealiseerd, zullen er in de Himalaya slechts vijf toppen overblijven, die gerekend worden tot de hoogste van de wereld en nog nimmer door mensen zijn bereikt. 1958 zal de beslissing brengen of het de beurt is aan Zwitserland een nieuwe overwinning dan wel een nieuwe tegenslag te schrijven op de lijst der bestijgingen van de hoogste bergen van onze planeet.

Hoewel de leden van de expeditie de moeilijkheden die ze ongetwijfeld tijdens hun grote avontuur moeten overwinnen zeker niet onderschatten, zijn ze zeer optimistisch, vooral ook omdat zij de gehele onderneming uit en te na hebben voorbereid, terwijl ze tevens in de gunstige omstandigheid verkeren dat ze kunnen profiteren van de ervaringen van vorige bestijgers van de Dhaulagiri, in het bijzonder van die der Argentijnen, die de top bijna hadden bedwongen. De Zwitserse alpinisten zijn, in navolging van de Argentijnen, uitgerust met dynamiet teneinde rotsen en ijsmassa's te doen springen, die hun weg zouden kunnen blokkeren.

Volgens kenners van de Himalaya zal de Dhaulagiri door zijn zeer gladde ijswand nog moeilijker te bedwingen zijn dan de Everest.

Zo is thans een groots avontuur begonnen voor acht jonge mensen, die uitstekend op hun zware taak zijn voorbereid, maar bovenal vastbesloten zijn te zullen slagen en degenen die hun het vertrouwen hebben gegeven niet teleur te stellen.

In een woestijn van sneeuw, ijs en rotsen hebben bestijgers van een top van het Himalaya-gebergte een kamp ingericht.

LEKKERNIJ EN GENEESMIDDEL

De meeste geneesmiddelen zijn niet lekker — en dat is eigenlijk maar goed ook

(Van een medische medewerker)

Het lijkt er wel eens op alsof alle goed werkende geneesmiddelen een onaangename smaak moeten hebben. Inderdaad zijn de meeste geneesmiddelen niet lekker. Dat heeft, afgezien van het nadeel dat het voor sommige mensen moeilijk is ze in te nemen, het voordeel, dat ze niet gemakkelijk per abuis zullen worden gebruikt. Bijna elk geneesmiddel is nu eenmaal min of meer giftig. Daarom is het misschien zelfs jammer dat niet alle giftige geneesmiddelen onaangenaam smaken, zoda hun smaak als waarschuwing zou kunnen gelden.

Gelukkig is het gevaar voor het abusievelijk innemen van giftige medicijnen tegenwoordig beperkt door de betere organisatie van de geneesmiddelenproduktie en -handel, waardoor gevaarlijke geneesmiddelen niet gemakkelijk verkrijgbaar zijn of dusdanig zijn verpakt, dat het voor ieder die lezen kan duidelijk is dat er geen lekkernij in een bepaalde fles of doos zit. In dit verband is het wellicht te betreuren dat de geneesmiddelenindustrie zover aan de verlangens van het veeleisend publiek tegemoet komt, dat allerlei giftige stoffen in fraai gekleurde en aangenaam smakende pastilles verhuld in de handel worden gebracht. Dit bezwaar geldt temeer, omdat het vaak voorkomt dat niet meer gebruikte medicijnen langdurig worden bewaard met als gevaar, dat kinderen er op een kwade dag van gaan proeven wanneer de pilletjes er zo lekker uitzien.

Ideaal is de toestand op het gebied van de handel in medicamenten allerminst; de al zo lang op stapel staande wet op de geneesmiddelen moet niet te lang meer op zich laten wachten. Er moet hoognodig een aantal zaken geregeld en verouderde bepalingen moeten herzien worden.

Er zijn enkele uitzonderingen op de regel, dat medicijnen onaangenaam moeten smaken: salmiak en drop, pepermunt (menthol), anijs en andere geurige stoffen zijn bekende voorbeelden. Helaas is de geneeskrachtige werking van deze smakelijke middelen als regel niet groot en hebben zij bovendien soms een geheel andere werking dan het volksgeloof ze toeschrijft.

Zuivere salmiak is een zout, dat uiterlijk veel overeenkomst vertoont met het gewone keukenzout. Ook de merkwaardige vrij scherpe smaak lijkt wel iets op die van keukenzout. Het wordt in de geneeskunde voor geheel verschillende doeleinden gebruikt o.a. om het effect van waterdrijvende middelen bij oedemen te versterken en om het hoesten en opgeven te vergemakkelijken als het slijm taai is en vast zit. Deze laatste werking heeft het gemeen met een aantal andere stoffen. Men moet zich van dit effect echter geen al te grote voorstelling maken. Er zijn zelfs medische onderzoekers die het effect van sommige van deze stoffen in dit opzicht in twijfel trekken of van weinig belang achten. Daarenboven zijn zij in veel gevallen overbodig geworden door de moderne geneesmiddelen die beschikbaar zijn voor het bestrijden van dergelijke aandoeningen.

Salmiak wordt ook nog gebruikt bij de vervaardiging van de zogenaamde zoute drop die dus hetzelfde is als salmiakdrop. Drop wordt bereid uit de wortel van een exotische plant, die wij kennen als zoethout. Het sap hieruit bevat een aantal zeer verschillende stoffen die, naar men de laatste jaren heeft ontdekt, medisch zeer interessant en belangrijk zijn. Nu moet u niet denken dat drop hiermee tot een universeel geneesmiddel is gebombardeerd. Integendeel. Vooreerst zijn de onderzoekingen nog lang niet voltooid en verder blijken sommige bestanddelen niet ongevaarlijk te zijn, zodat zij wat toepassing en gebruik betreft deskundigheid vereisen. Trouwens als het zou komen tot zuiver medische toepassing als geneesmiddel zou zowel de smaak als het uiterlijk nauwelijks herinneren aan de ons bekende drop, omdat men dan het zuivere bestanddeel zou gaan gebruiken.

Uit het voorgaande hoeft u niet de gevolgtrekking te maken dat een matig gebruik van drop zonder medisch voorschrift kwaad zou kunnen. Laat uw kinderen gerust eens drop snoepen en als u zelf graag een dropje op zijn tijd lust: laat u niet weerhouden.

Eisenhower volgens Stevenson geen president in hart en nieren

Redevoeringen van de leider van de Amerikaanse democratische partij

(Van een bijzondere medewerker)

Sinds kort acht men het in Amerika niet onmogelijk dat Adlai Stevenson zich nog eens kandidaat zal laten stellen voor het presidentschap. De oud-gouverneur van de staat Illinois, die in de wedloop naar het Witte Huis twee keer door Eisenhower verslagen werd, verklaarde in 1956 dat hij geen derde maal zijn geluk zou beproeven. Maar op het ogenblik is er een sterke stroming in de Democratische partij, die Stevenson in 1960 weer als kandidaat zou willen zien. Mogelijk kan men hem straks overreden om voor de derde keer met een Republikeinse gegadigde in het strijdperk te treden.

Merkwaardigerwijs heeft Stevenson het eigenlijk aan Eisenhower en Dulles te danken, dat hij sinds eind 1957 weer zo'n grote populariteit geniet. De Republikeinse regering nodigde de Democratische leider in november van het vorig jaar uit de president en diens Secretary of State van advies te dienen in verband met de Parijse NATO-conferentie. Door de rol die Stevenson toen gespeeld heeft, kwam hij plotseling weer in het volle licht van de publiciteit. Dat Eisenhower tenslotte 's lands eerste Democraat niet heeft willen uitnodigen mee naar de Franse hoofdstad te gaan, was uit partij-politiek oogpunt niet erg verstandig. Door de hele gang van zaken werd tenslotte feitelijk Stevensons prestige aanzienlijk versterkt.

Stevenson blijft dus een van Amerika's meest belangrijke politieke figuren en om die reden verdient zijn jongste boek, „The New America") dan ook de bijzondere aandacht. Het werk bevat een uitvoerige uiteenzetting van zijn visie op het Amerikaanse regeringsbeleid. De hier ontvouwde denkbeelden zouden een jaar geleden al in praktijk gebracht zijn, als de Democratische kandidaat de presidentsverkiezingen had gewonnen, maar intussen werken zij nu nog door in de houding van een groot deel van de Congres-leden, en mogelijk krijgt Stevenson zelf nog eens de kans om zijn dromen te verwezenlijken.*

Adlai E. Stevenson, de leider van de Amerikaanse Democratische partij.

Stevensons boek is een bloemlezing uit de verkiezingstoespraken van 1956. In de hele campagne, die maar liefst negen maanden duurde, hield hij niet minder dan driehonderd redevoeringen. De veertig voornaamste worden nu in druk uitgegeven. Het is boeiende lectuur, omdat de auteur een redenaar van formaat is. Stevenson, die zelf al zijn toespraken pleegt te schrijven, weet zijn gedachten bijzonder pakkend te formuleren. Zowel in 1952 als in 1956 gaven de reporters der Republikeinse bladen die de campagne van de Democratische candidaat moesten verslaan, dan ook onomwonden uiting aan hun bewondering voor de stijl van Stevensons uitspraken.

Stevenson, die in zijn eerste strijd tegen Eisenhower een defensieve houding aannam, zag zich vier jaar later genoodzaakt in het offensief te gaan. De campagne van 1956 werd gekenmerkt door felle aanvallen op het Republikeinse regeringsbeleid, zowel op het gebied van de buitenlandse als op dat van de binnenlandse politiek.

De kern van de Democratische kritiek op de Republikeinse regering was wel het verwijt, dat er van de president geen krachtige leiding uitging. „The president does not run the store" (Het is niet de president, die de zaak drijft) is de titel van een redevoering, die Stevenson op 5 november in Minneapolis hield. In deze speech en vooral ook in een betoog, dat hij kort tevoren in Los Angeles had gehouden, verweet hij Eisenhower dat deze te veel tijd uittrok voor ontspanning. Bovendien toonde hij aan, dat de president herhaaldelijk had moeten toegeven niet op de hoogte te zijn van belangrijke feiten. Uitdrukkelijk verklaarde Stevenson niet Eisenhowers ziekte-gevallen tegen hem te willen uitspelen. Maar de veelvuldige vacanties van de president en diens hartstocht voor golf waren zijn opponent een doorn in het oog. Stevenson kon de bewoner van het Witte Huis slechts zien als een „part-time president", als een man, die zich slechts van tijd tot tijd aan het presidentschap wijdde, terwijl het hier toch om een functie ging die voortdurend de hele mens vergde. Eisenhower werd door zijn tegenstander geschilderd als „een figuur die niet alleen de capaciteiten ontbeerde voor „de zwaarste baan ter wereld", maar bovendien ook nog zonder het de behoefte voelde om zich geheel op zijn taak te werpen.

Op het terrein van de binnenlandse politiek koesterde Stevenson een lange reeks grieven tegen de Republikeinse regering: Er waren tussen 1952 en 1956 niet genoeg scholen gebouwd en men had geen maatregelen genomen om het tekort aan leerkrachten op te heffen. De opruiming van krotwoningen was niet krachtig genoeg ter hand genomen en de misdadigheid onder de jeugd was, tengevolge van het gebrekkige onderwijs en de wantoestanden in sommige woonwijken, op onrustbarende wijze toegenomen. Het lot van Amerika's armen en ouden van dagen had de regering zich niet aangetrokken en in de bestrijding van krankzinnigheid en kanker was het gouvernement te kort geschoten. De boeren en de kleine zakenlieden bevonden zich nog altijd in een relatief ongunstige positie en in het algemeen had dit bewind van de „big business" de belangen van de massa van het volk al te zeer uit het oog verloren. In het „Nieuwe Amerika" van Stevensons dromen zou dat anders moeten worden. Als de „party of the little guys" de „party of the big guys" de macht ontnomen zou hebben, zouden er voor de Verenigde Staten betere tijden aanbreken.

ZAL HIJ IN 1960 NOG EENS HET STRIJDPERK BETREDEN?

Interessanter dan Stevensons visie op het binnenlands beleid is voor ons Europeanen zijn kijk op de wereldpolitiek. Zijn opvattingen over de internationale situatie werden op twee punten wel op zeer concrete wijze uitgedrukt. Op de eerste plaats verkondigde hij de stelling, dat Amerika de wereld zou moeten voorstellen de proeven met grote waterstofbommen stop te zetten en op de tweede plaats ontvouwde hij een nieuw plan voor hulp aan de minder ontwikkelde gebieden.

Stevenson, die niet eenvoudig alle kernproeven wilde doen staken, maar die uitdrukkelijk slechts over de experimenten met „big H-bombs" sprak, was van mening, dat de moeilijkheid van het controleren van zulke proeven zich in dit bijzondere geval niet voordeed, omdat eventuele Russische proeven met de allerzwaarste kernwapens in het Westen niet onopgemerkt konden blijven. (Eisenhower was het op dit punt niet met hem eens). Een van de belangrijkste beweegredenen die ten grondslag lagen aan Stevensons verlangen om de proeven met grote H-bommen te doen beëindigen, lag vervat in zijn visie op het gevaar van de „fall-out", de radio-actieve stofregen. Hij zag in het huidige tempo van de H-bomexperimenten een ernstige bedreiging van de gezondheid van de mensheid en hij baseerde dit oordeel op verklaringen van vooraanstaande geleerden.

Eisenhower was het echter ook in deze kwestie helemaal niet met hem eens en de president beriep zich daarbij onder meer op een rapport van de Amerikaanse „Nationale Academie van Wetenschap". Het is intussen, tengevolge van de tegenstrijdige verklaringen der geleerden, bijzonder moeilijk zich een oordeel te vormen over dit zo uitermate belangrijke probleem. Stevensons argumenten zijn niet overtuigend, hoe belangwekkend zij ook genoemd kunnen worden. (Een gedetailleerde kritiek van Stevenson op Eisenhowers waterstofbompolitiek vindt men in een verklaring, die de Democratische candidaat op 29 oktober 1956 te Washington aflegde. Bldz. 49).

Voor de hulpverlening van Amerika aan het buitenland zou Stevenson in sterkere mate de Verenigde Naties willen inschakelen. De economische hulp zou zijns inziens buiten de sfeer van de koude oorlog gebracht moeten worden. De Verenigde Staten hadden er geen goed aan gedaan hun hulp afhankelijk te stellen van de betrouwbaarheid van de te helpen landen. Het verlenen van steun zonder politieke of militaire verplichtingen zou op den duur de beste vruchten afwerpen. In dit verband gaf hij ook de voorkeur aan leningen boven giften en tenslotte zou men in de V.S. beter moeten bestuderen in hoeverre de graan- en katoenoverschotten aan minder welvarende naties ten goede zouden kunnen komen.

Stevenson heeft in zijn verkiezingscampagne ook een interessant denkbeeld gelanceerd inzake de Amerikaanse defensie. Hij stelde namelijk voor, te streven naar een opheffing van de dienstplicht, om daarvoor in de plaats te stellen: een intensieve campagne voor de aanwerving van beroepsmilitairen. Aldus zouden de strijdkrachten de beschikking kunnen krijgen over veel beter geschoolde en meer gespecialiseerde manschappen en op die manier zou het huidige verloop onder de leden van leger, luchtmacht en marine beëindigen en zouden de bevelvoerende officieren permanente eenheden ter beschikking krijgen. Als men een dergelijke opzet zou willen verwezenlijken, zou men echter de dienstneming in de strijdkrachten voor de Amerikaanse jonge mannen aantrekkelijk moeten maken: onder meer door verhoging van de soldij.

Het heeft Stevenson indertijd bijzonder geërgerd, dat Eisenhower in diens verkiezingsredevoeringen nauwelijks op dit voorstel in ging.

De president, die kennelijk vond, dat hij als oud-generaal over dit soort zaken beter kon oordelen dan zijn politieke tegenstander, bleek niet geneigd Stevensons suggestie ernstig te nemen.

In oktober en november 1956 werd het nieuws over de Amerikaanse verkiezingscampagne in de niet-Amerikaanse pers geheel naar het tweede plan gedrongen door de ontstellende berichten uit Hongarije en Egypte. Daarom is het goed, dat we nu Stevensons belangwekkende redevoeringen nog eens rustig kunnen lezen. De Democratische leider vertoont zich in deze toespraken als een man van groot formaat. Wie weet of hij nog eens een dominerende rol zal gaan spelen in het wereldgebeuren.

*) The New America bij Adlai E. Stevenson. Rupert Hart Davis. Soho Square, London.

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

16.

Het gevaar lag juist in deze ligging, die slechts kon verergeren en langzamerhand alle zwakke delen der dekken aan het vernielende water kon opleveren.

Het schip vertoonde geen wonden; nog had niets meegegeven aan het verschrikkelijke slingeren, ook niet aan het beuken der golven die op dit moment zelfs als een donderende stroom van rechts komend, vrij spel hadden tussen de bak en de middenopbouw en tussen deze en de kampanje, waar de opening nog groter was. Het was zeker dat er geen communicatie, behalve een levensgevaarlijke, meer was tussen het midden van het passagiersschip en de uiteinden.

Vox had er toen niet meer naar gekeken en had zijn kijker gericht op de brug, waar hij drie of vier gedaanten van zeelieden kon onderscheiden in hun zware zeekleding; de Virginia was toen al voorbij en verwijderde zich.

Om het schip weer te naderen, had Vox besloten een eind naar het noordwesten op te stomen om dan weer naar het zuiden te wenden, totdat hij een punt had bereikt van waaruit hij op zeer korte afstand langs het dode schip kon varen. Hij had de nodige bevelen gegeven en men had kunnen aannemen, dat hij alleen in beslag genomen werd door het besturen van zijn schip, zo dat hij niet verrast kon worden door een krachtiger golf, door het kiezen van het meest geschikte ogenblik en de gunstigste positie om te wenden en verder de koers te berekenen die hem zou veroorloven zo dicht mogelijk langs de Canopus te stomen. Hij zei slechts de allernodigste woorden, kwam niet van zijn plaats, wierp slechts enkele blikken op de Canopus om zijn eigen positie te bepalen. En dit rustige gedrag verwonderde noch Fetcherin, noch Réval, die op dezelfde brug de machtige Pierre Laurent hadden zien handelen en horen donderen. Het was gemakkelijk uit zijn strakke blik, uit het enigszins absente van deze blik op te maken, dat op dat ogenblik een ander probleem dan dat van goede leiding van zijn schip zich aan de kapitein van de Virginia opdrong.

Op het ogenblik waarop de koers van zijn schip werd gewijzigd, had een matroos hem een telegram overhandigd:

„Vuren gedoofd, condensorpomp lens geslagen." De toon was veranderd; dit was bijna een noodkreet. Degeen die dit telegram had opgesteld, scheen zich voor het overige te verlaten op de gezagvoerder van de Virginia.

Deze had slechts een vluchtige blik op het papier geworpen, dat hem maar één verklaring had gegeven. Hij had genoeg gezien om te weten dat als men het schip niet op de wind bracht, de Canopus verloren zou zijn en wel heel spoedig.

„Laten we zeggen twaalf uur," had hij gedacht en de afloop had aangetoond, dat hij nog te optimistisch was geweest.

Wat moest hij doen? Het antwoord was hem voorgeschreven door rede en berekening, maar ook door iets ondefinieerbaars, dat uit het diepste van zijn ziel was voortgekomen.

Intussen had hij rustig gezegd: „Aan stuurboord het roer," daarop de spreekbuis grijpend, had hij meneer Petit gewaarschuwd: „Ik zal nu een ogenblik voor de golven weglopen en daarna zullen we dwarszees komen."

Tien minuten later was hij op twee-, driehonderd meter langs de Canopus gevaren, die juist over bakboord slingerend en op een golf overhellend, in een enorme trog gleed. Een ogenblik had Vox de gehele rechterzijde van de crèmekleurig en rood geschilderde romp gezien, vanaf het schuilkleed op de brug tot aan de kimkiel met roer en schroef. Toen werd het schip in die positie overvallen door een donkergroene golf, die juist de Virginia ruw had doen schudden en die het grote passagiersschip had gegrepen en opgeheven, voordat ze zijn dekken overstroomde.

Vox had Saladini, Fetcherin en Réval, die bleek en met dichtgeschroefde kelen naast hem stonden, aangekeken. Toen had hij zich weer omgedraaid; hij had het gevaar, dat zijn schip zou hebben gelopen als hij getracht had een sleeptros naar de Canopus over te brengen, zo goed ingezien, dat alle wroeging over zijn werkeloos toezien voor altijd was uitgesloten.

„Misschien, als ik een vrachtschip onder de voeten had gehad," had hij gedacht. Maar hij had zich hard, gesloten voelen worden, alsof hij smeekbeden had moeten weigeren, alsof hij zich doof had moeten houden voor de kreten van hen, die ten dode waren opgeschreven.

Uit de diepte van zijn herinnering was een gezegde naar boven gekomen, dat nu zijn volle betekenis had gekregen en dat een leraar in het zeerecht eens voor hem en zijn kameraden in den brede had uiteengezet: **Iedere kapitein is gehouden, voor zover hij dat zonder ernstig gevaar voor zijn schip, zijn bemanning en zijn passagiers kan doen, hulp te verlenen aan ieder persoon, zelfs een vijand, die op zee in doodsgevaar wordt aangetroffen.**

Welnu! Hij zou te ver zijn gegaan; hij zou een vrachtschip en zijn bemanning hebben geriskeerd, maar geen kinderen met koortsachtige ogen, geen vrouwen die jammerden, niet de oude Italiaanse, die bad.

Voordat hij opnieuw manoeuvreerde had hij een telegram voor de Canopus neergekrabbeld, een waarlijk belangrijk telegram, waarin de zeeman die hij was, zich deed kennen en dat zijn oordeel en besluit behelsde en dat...... bijna...... Derieu voorschreef welke weg hij moest volgen: „Ik ga beneden de wind liggen en zal mij gereed houden uw boten te helpen en op te vangen zodra u zult hebben bevolen het schip te verlaten."

Toen het telegram verzonden was, had Vox zich tot Saladini gewend? „Hoe kunnen we er zoveel mogelijk redden?"

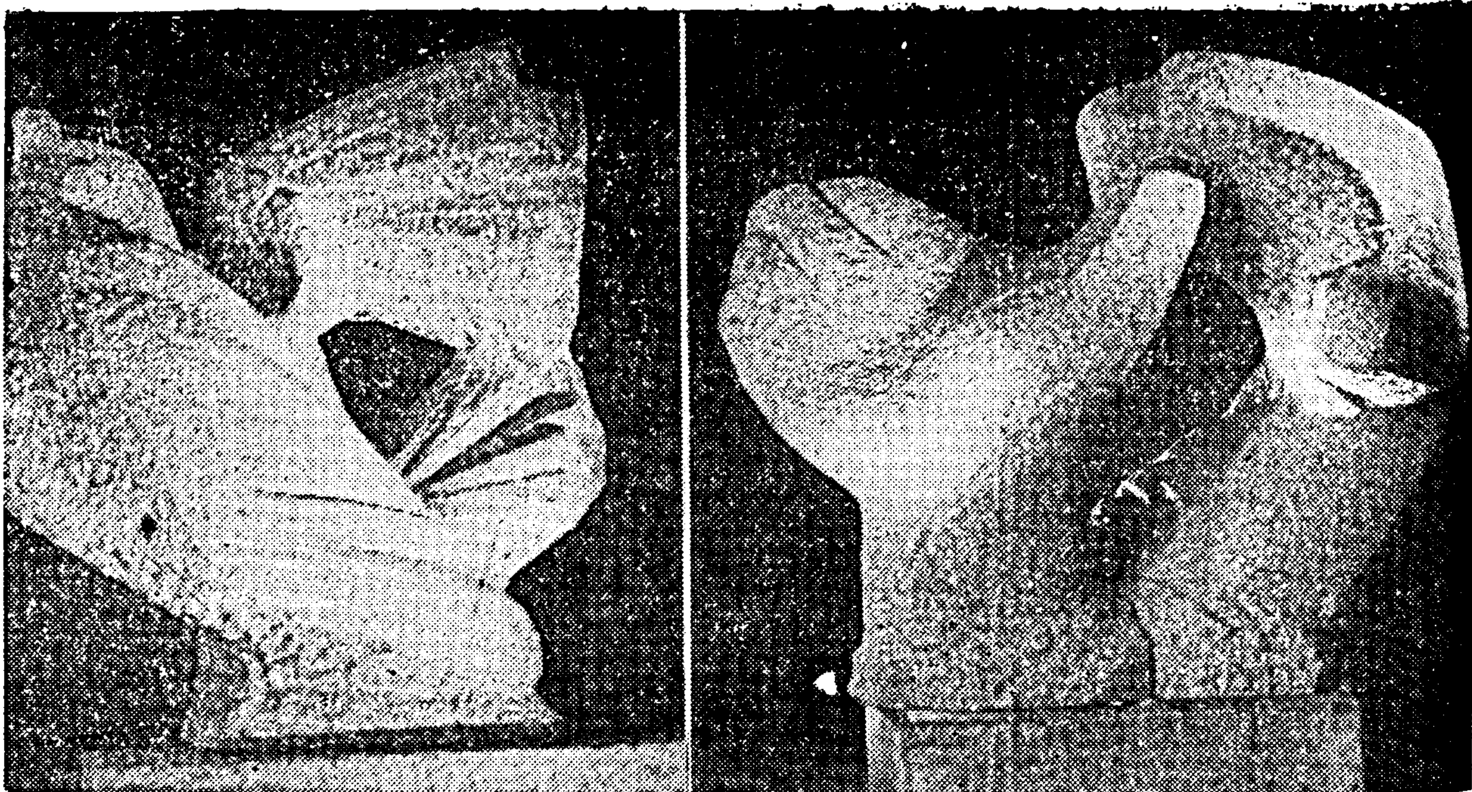
(Wordt vervolgd)

Manchester United in semi-finale van Europa-beker

Belgrado. — Manchester United van Engeland heeft in de tweede wedstrijd tegen De Rode Ster van Joegoslavië om de Europabeker de Joegoslavische club een 3-3 gelijkspel kunnen afdwingen, waardoor zij in de semi-finales mag uitkomen. De eerste wedstrijd tegen De Rode Ster werd met 2-1 door de Engelsen gewonnen.

Martin Co wil „Titan" lanceren

Cape Canaveral. — De Amerikaanse vliegtuigfabriek „Martin Co" heeft bekendgemaakt, dat zij dit jaar proeven wil nemen met de door haar ontworpen intercontinentale raket „Titan", die een reikwijdte van ongeveer 8000 km moet hebben. Deze raket zou een satelliet van 450 kg kunnen vervoeren en zelfs de maan kunnen bereiken.

Links op de foto een monument voor Nieuwerkerk en rechts een voor Ouderkerk. Deze monumenten, vervaardigd door de Haarlemse beeldhouwer Mari Andriessen, werden door de gemeente Enschedé aangeboden ter herdenking aan de watersnoodramp, die Nederland vijf jaar terug teisterde.

Heer Bommel en de Achtgever

3082. Bul Super daalde het heuveltje af en schoof zijn sigaartje naar de andere mondhoek.

„Het ziet er bedonderd voor je uit", zei hij meewarig. „Je moet zorgen, dat je de schatten terugkrijgt, want anders......'

„Het is vreselijk", zei heer Ollie handenwringend. „Wat moet ik doen? De politie heeft alles in beslag genomen en wat kan men dan beginnen als alleenstaand heer?"

„Het recht zal altijd zegevieren", sprak de zakenman zalvend.

„Men behoeft slechts te weten wat het recht is."

Hij tikte wat as af en keek peinzend een rookwolkje na.

„Recht", hernam hij na een korte pauze, „is iets kroms dat verbogen is.

En daar heb ik verstand van, als zakenman zijnde. Weet je wat? Ik zal je helpen In het nette natuurlijk, met de wet in de hand!"

„Jij?" riep heer Bommel verbluft. „Je hebt zelf al eens geprobeerd om de schat te stelen!"

„Dat moet je eerst bewijzen!" zei Super berispend. „Nu moet je niet grof worden, bolle. Ik bied aan om je behulpzaam te zijn — en wat krijg ik? Stank voor dank! Ik denk, dat ik maar weer weg ga".

Hij wendde zich bedroefd om, doch heer Ollie hield hem tegen.

„W-wil je me ècht helpen?" vroeg hij onzeker. „Ik bedoel ècht. Zonder streken of bedrog, als je begrijpt wat ik bedoel?"

„Natuurlijk!" riep de ander op zo'n eerlijke toon, dat heer Bommel overtuigd raakte. „Ik zal optreden als je raadsman, bolle! Als ouwe jongens onder elkaar. En als ik het voor mekaar krijg, hoef ik slechts tien procent van de schat te hebben. Dat is billijk nietwaar? Nou, wat zeg je van zo'n pracht aanbod? Super, wat?"

„Ja, ja", zei heer Ollie. Hij slikte moeilijk en drukte toen met tegenzin de toegestoken hand......

Kinderbescherming — Jeugdzorg

JEUGDINRICHTINGEN: een grote HULP bij de OPVOEDING

Willemstad. — Uit onze vorige artikelen hebben we samen nog eens duidelijk gezien dat de preventieve kant van het werk van kinderbescherming en jeugdzorg uiterst belangrijk is.

We zagen de Medisch Opvoedkundige Bureaux (M.O.B.), gezinsvoogdij gezinsverzorging, vrije tijdsbesteding via clubhuizen, jeugdleeszaal, speelvelden, etc. etc. als een belangrijke steun bij de opvoeding van onze kinderen.

Tal van mogelijkheden, zowel het inwinnen van een verantwoord advies als wel de andere genoemde hulpmiddelen zullen bij een goede toepassing een ernstige ingreep van voogdijraad of kinderrechter tot een minimum beperken.

Zo'n ingreep bestaat meermalen uit een uithuisplaatsing voor korte of langere tijd. Soms in pleeggezin, meestal in een inrichting.

Vandaag zullen we stilstaan bij de inrichtingen.

In die inrichtingen — laten wij ze liever tehuizen noemen — wil men er naar streven de kinderen zo soepel mogelijk op te vangen, veel begrip hebben voor de moeilijkheden van het kind en het helpen het geheel of bijna verloren evenwicht terug te vinden.

Voorts zal men zoeken in welke richting het kind zich zal hebben te ontplooien, welke opleiding de meest geschikte is in of buiten het tehuis.

Soms zal werk buitenshuis gezocht worden waar jongen of meisje het zelfvertrouwen en hun plaats in de maatschappij terug kan vinden.

Er zijn verschillende soorten tehuizen, zowel met zeer stevige aanpak, alsmede die waar de kinderen de grootst mogelijke vrijheid genieten en dan nog alle nuanceringen daar tussen in.

Heeft men veel tehuizen, dan is het bijna altijd mogelijk juist dat te kiezen, wat voor het kind op dat ogenblik het meest wenselijk is.

Is er minder verscheidenheid, dan zullen die weinige **intern** verschillende mogelijkheden van aanpak dienen te hebben en individueel te bekijken welke vrijheden het betreffende kind aan kan.

In deze reeks gesprekjes lijkt het mij minder zinvol bij de vele soorten tehuizen stil te staan en zullen we ons beperken tot deze algemene opmerkingen.

Wanneer zal een kind naar een tehuis gaan? We noemen in de eerste plaats de weeskinderen, alhoewel deze veeleer bij familie of in andere pleeggezinnen opgenomen behoren te worden!

Verder die kinderen waar b.v. in het gezin zoveel spanningen liggen of de samenstelling van het gezin van die aard is, dat het kind zich diep ongelukkig voelt en de ouders en ook niet goed raad mee weten, hetgeen een gezond lichamelijke en geestelijke ontwikkeling maar al te zeer in de weg staat.

Dikwijls komt het voor dat onderwijzer, leraar of lerares ziet dan een kind met behoorlijke verstandelijke vermogens over het werk zit te suffen, of dat het werk doorspekt is met domme fouten, welke het kind met belangstelling voor de lessen niet had behoeven te maken.

Verdiept hij zich in de situatie van het kind, dan ontdekt hij dikwijls dat de leerling in moeilijkheden blijkt te zitten: dat het eenzaam is, dat er thuis grote moeilijkheden liggen doordat de ouders b.v. veel weg zijn, vader drinkt of moeder alleen staat en daardoor te weinig aandacht heeft voor de problematiek van haar ouder wordende kinderen Of dat er financiële nood is en de leerling in vrije uren meewerkt om die nood te lenigen zodat het huiswerk niet gemaakt kan worden. Zo zijn er talloze mogelijkheden, zó uit de praktijk van het leven gegrepen

De onderwijzer kan dan wel eens een helpende hand reiken waarna hij het leren veel beter ziet vlotten.

Maar, wat te doen met de zoon, die voortdurend met stiefvader overhoop ligt of wanneer de moeder totaal geen begrip schijnt te hebben om het kind een goede opvoeding te geven? Of het kind met een zó geven? Of het kind met een zó moeilijk karakter dat het thuis niet meer te handhaven is?

Veelal zien wij, dat de verhouding veel beter wordt als het kind een poosje uit de moeilijke sfeer wordt gehaald en de ouders zich een poosje niet voor zo'n moeilijke opgave geplaatst zien.

Langzamerhand komt er dan meestal weer meer waardering voor elkaar en wordt de verstandhouding beter. (Dit kennen de volwassenen toch ook van toen zij het ouderlijk huis verlieten?!)

Nogmaals — het eigen gezin is zeer belangrijk en blijft het meest waardevol. Het doorbrengen van de jeugdjaren in het eigen gezin blijft de beste beleving die we het kind mee kunnen geven.

Wij zijn ons al te weinig bewust hoezeer deze belevenissen ons later leven beinvloeden.

Des te bedroevender is het, wanneer onvoldoende aandacht wordt besteed aan verantwoorde gezinsvoorlichting en goede ontspanningsmogelijkheden voor de jeugd.

Daarom is geld nodig, maar dit zullen wij er toch allen harte voor over hebben, want.

Goede gezinnen zijn de bouwstenen voor een gezonde maatschappij.

J. Albers

De dollar-gift aan de Mohammedaanse landen

Washington. — De Amerikaanse democratische senator Morse heeft in de senaat het de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, kwalijk genomen, dat hij miljoenen dollars wil schenken aan „totalitaire landen" in het midden-oosten.

Morse doelde op de mededeling van Dulles op de conferentie van het pact van Bagdad te Ankara, dat de Amerikaanse regering het congres zal verzoeken om toestemming voor een gift van 10.000.000 dollar voor het verbeteren van de verbindingen tussen de bij de bondgenootschap aangesloten Mohammedaanse landen.

Londen. — De Amerikaanse filmregisseur Mike Todd die naar Moskou wil om te spreken over een Amerikaans-Russische produktie van Tolstoi's „Oorlog en Vrede", heeft in Londen een officieel Russisch verzoek ontvangen om de reis uit te stellen. Maar Todd zegt toch naar Moskou te zulllen gaan.

„LA PRENSA" maakt rechter, die vonnis tegen CROES wees, verdacht

Het dagblad „La Prensa" dat als spreekbuis van de regering kan worden beschouwd, had gisteren een uitvoerig hoofdartikel, waarin het vonnis inzake de affaire Croes wordt besproken. Het artikel luidt als volgt:

„HET VONNIS VAN DE RECHTER VERMINDERT DE WAARDERING VAN HET ARUBAANSE VOLK VOOR FICHI CROES IN GEEN ENKEL OPZICHT.

Er bestaat geen twijfel over dat het Arubaanse volk er zeker van was, dat het vonnis in de zaak Croes zou luiden dat deze populaire politieke figuur in vrijheid zou worden gesteld en zodoende zou worden gerehabiliteerd van de beschuldiging die tegen hem was ingebracht.

Tijdens de behandeling van de zaak voor de Rechter in eerste aanleg, was dit zelfs de indruk van waarnemers, die van andere politieke opinie zijn dan Fichi. Die indruk was vooral gebasseerd op de tegenstrijdige verklaringen van hen die Fichi hadden beschuldigd en van de getuige, waarop de Officier zijn beschuldiging had gebasseerd en die hij zelf op een gegeven moment „onbetrouwbaar" had genoemd. Nu Rechter van Gent besloot het meest sensationele vonnis te wijzen, dat men maar had kunnen verwachten, meent een groep mensen, dat het politiek effekt hiervan ongunstig zou zijn voor Fichi Croes en zijn partij. Natuurlijk niet rechter van Gent, want hij staat „boven" de politiek.

Vanaf het begin van de zaak tegen Fichi Croes en bij alle handelingen tegen hem en tegen zijn advokaat-verdediger stond het vast, dat hetgeen het meest bij dit alles betrokken was, de politiek is.

Politiek, die helaas wordt getrokken in sferen, die vrij van politiek moesten zijn.

Politiek, die gericht is op sabotage van de autonome positie van de Antillen. Politiek, die moet dienen om personen te vernederen, die bij besluit van het Antilliaanse volk prominente posten in onze gemeenschap bezetten. Politiek die tot doel heeft een weinig af te breken van de enorme populariteit, die de P.P.A. op Aruba geniet. Politiek die voert tot een complot, waarin mensen, die op belangrijke posten zitten, met elkaar samenwerkten en met anderen wier aktiviteiten minder formeel zijn en wier reputatie twijfelachtig is, maar die samen kunnen gaan in een krachtsinspanning, die hen tot wapenbroeders maakt, in een poging om Fichi Croes politiek te ruïneren en zodoende de PPA te treffen en een weinig weg te nemen van de waardering, die het Arubaanse volk heeft voor deze partij. Maar niet rechter van Gent, die gisteren vonnis wees, hij heeft niets met politiek te maken en zoals wij reeds zeiden, „boven" welke politieke beweging dan ook staat.

Het vonnis werd drie dagen eerder gewezen, waaruit blijkt dat het kennelijk niet nodig was verder over deze zaak te delibereren, daar het besluit al genomen was door rechter van Gent, die niets met politiek te maken heeft. Maar zij, die menen dat het vonnis schade zal toebrengen aan Fichi Croes, vergissen zich ernstig, en gisteren reeds konden zij het meest duidelijke bewijs krijgen van wat er kan gebeuren, als men speelt met een figuur, die door het volk wordt gewaardeerd. Gewetensvol als de leiders van de PPA zijn, zijn wij er van overtuigd, dat zij het Arubaanse publiek zullen verzoeken om kalm te blijven, geen impulsieve daden te stellen en geen geweld te gebruiken.

De zaak van Fichi Croes zal in appèl gaan bij het Hof van Justitie hier op de Antillen en later, indien dat nodig is, zal alles in het werk worden gesteld om ze voor de Hoge Raad der Nederlanden te brengen. Maar hoe het resultaat ook zal zijn, de indruk die het volk kreeg tijdens de behandeling van de zaak in eerste aanleg, zal, zoals onze correspondent op Aruba ons liet weten, gelijk blijven. En die indruk is, dat Fichi Croes veroordeeld werd, terwijl zijn akvokaat-verdediger duidelijk aantoonde, dat er geen bewijs tegen hem was.

Het volk zag hoe Richardson werd toegestaan tegenstrijdige verklaringen af te leggen, zonder dat iets tegen hem werd gedaan door de rechter, noch door de Officier. Maar zij beiden kennen de wet goed en zij hebben niets te maken met enige politieke beweging. Het Arubaanse volk vraagt zich af, hoe de rechter de straf kon verhogen boven hetgeen door de Officier werd geëist, terwijl de rechter min of meer zeide, dat hij meende dat Fichi onschuldig was, maar dat hij begon te twijfelen, toen deze weigerde iets te verklaren.

Het is Fichi zijn goed, wettig recht om niet te antwoorden en om zijn advokaat zijn woordvoerder te laten zijn voor het Hof. Voor ons, die geen deskundigen zijn op het gebied van de wet, komt het heel vreemd voor, dat een man wordt veroordeeld, omdat hij gebruik maakt van een recht dat de wet hem garandeert. Maar rechter van Gent kent de wet goed en hij is niet in de politiek. Waar de Officier zijn punten naar voren bracht en ook de advokaat-verdediger dat deed, waar zij beiden en ook de rechter de getuigen konden ondervragen, komt het ons voor, dat er niet zoveel wetskennis nodig is, om de zaak te beoordelen op die punten, zonder dat Fichi behoeft af te zien van zijn wettig recht, dat hem toestaat niets te verklaren en alles wat er te zeggen valt overlaat aan zijn advokaat. Maar natuurlijk kent rechter van Gent de wet beter, omdat hij rechter is en ofschoon het duidelijk is dat in deze hele zaak tot dusver politieke overwegingen het gewichtigst zijn, moet men niet vergeten en wij herhalen het, dat rechter van Gent niets met politiek te maken heeft en dat hij „boven" elke politieke beweging staat.

Fichi Croes kan, zoals gisteren werd aangetoond worden opgesloten voor negen maanden of voor zolang als de heren Rechters van het Hof van Justitie hem willen veroordelen, maar het gevolg zal tegengesteld zijn aan hetgeen genoemde groep er van verwacht, omdat inplaats van Fichi te ruïneren, hij meer bemind zal worden bij het Arubaanse volk, dat er nu van overtuigd is, dat een man die altijd in zijn voordeel heeft dat hij een eenvoudige volksjongen is, het slachtoffer is geworden van machten, waartegen hij niets kan doen.

Maar laat niemand de fout maken om rechter Van Gent ergens van te beschuldigen. Hij heeft gehandeld volgens zijn grote wetskennis en bovendien heeft hij niets met politiek te maken en staat „boven" elke politieke beweging."

Aldus het redaktioneel artikel in La Prensa van gisteren.

Naast die redaktioneel artikel nam de redaktie van La Prensa een lang ingezonden artikel op, dat werd ondertekend met de naam „Kwiels". Deze naam wordt gevormd door de initialen van de namen Kwartsz, Willemsen, Immerzeel, Eman, Lees en Schouten, het vijftal, dat in vorige publikaties van „La Prensa" en in PPA-pamfletten werd genoemd als behorende tot het vermeende „complot".

In dat ingezonden stuk wordt de heer Richardson genoemd als een instrument in de handen van de heren Eman, die alles op alles zouden hebben gezet om de heer Croes „de nek te breken". De heer Kwartsz wordt verder een trouw dienaar genoemd van de Eman-familie. De anonieme schrijver zegt niets te willen verklaren omtrent de Hollandse rechter Van Gent, omdat schrijver geen Hollander is als de heer De Wit, die ongestraft allerlei beledigingen zou kunnen schrijven. Een eenvoudig Arubaan, als inzender, zou zijn mond moeten houden, als zijn mensen worden mishandeld door elementen, die in het verleden zouden hebben bewezen in het geheel geen belangstelling te hebben voor het welzijn van ons volk.

Schrijver stelt voor bij de komende verkiezingen weer een grote meerderheid te geven aan de partij van de heer Croes, die dan kan voortgaan met haar strijd tegen het opnieuw in elkaar zetten van kunstmatige zaken, zoals die tegen Fichi.

(Naschrift van de Redaktie — Hoewel deze commentaren in de regeringsgezinde pers voor zich zelf spreken, past hier toch wel een protest tegen de wijze, waarop deze pers de onafhankelijke rechter in de Nederlandse Antillen verdacht maakt. Speciaal in het artikel van „La Prensa" wordt het meerdere malen voorgesteld, alsof de rechter, die het vonnis tegen de heer Croes uitsprak, niet onkreukbaar is en zich bij het vonnis door politieke motieven zou hebben laten leiden. Wij vragen ons af of dergelijke aantijgingen van de rechterlijke macht straffeloos geduld mogen worden. Wanneer de pers er toe overgaat door een dergelijke aantasting van het gezag het gehele maatschappelijke bestel op losse schroeven te zetten, is het met een ordelijke en op democratische beginselen steunende samenleving op onze eilanden weldra gedaan en kan er alleen maar een toestand van volkomen willekeur en partijdigheid resulteren.)

HET WERKCOMITE ARUBA

doet hiermede een vriendelijk beroep op eenieder om geen **FOTOTOESTELLEN** mede te nemen naar de door het Eilandsbestuur te houden Ontvangst in Club Caribe ter gelegenheid van het bezoek van H.K.H. PRINSES BEATRIX.

Het Werkcomité

Oproep aan de Arubaanse bevolking

Morgen zal Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix het zo langverwachte bezoek aan ons eiland brengen.

Morgen zal zij kennis maken met Aruba, het eiland dat in het verleden steeds weer haar trouw en aanhankelijkheid aan het huis van Oranje tot uiting heeft gebracht, waarvan nog vers in ons geheugen ligt het bezoek van Hare Majesteit de Koningin in 1955.

Laten wij onze Kroonprinses, eensgezind tegemoet treden, laten wij Haar een onvergetelijke ontvangst op ons gastvrije en vriendelijke eiland bereiden.

VIERT FEEST, HANGT DE VLAGGEN UIT, LAAT HET ROOD WIT EN BLAUW GEDURENDE DEZE DAGEN WAPPEREN ALS UITERLIJK TEKEN VAN ONZE INNERLIJKE VREUGDE.

Wij roepen Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix een eerbiedig welkom toe. Moge het bezoek aan Aruba voor Haar onvergetelijk zijn. Mogen deze dagen wederom getuigen, van het feit dat Aruba zich een voelt met het Huis van Oranje.

ORANJE VERENIGING ARUBA.

EILANDSRAADSVERKIEZING ARUBA

Het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba maakt bekend, dat de kiezerslijst voor het jaar 1958 op 1 februari 1958 is vastgesteld en vanaf 2 februari tot en met 15 maart 1958 ten burele van het Bevolkingsregister voor een ieder ter inzage ligt.

Tot en met 28 februari 1958 is een ieder bevoegd bij de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Aruba aanvulling of verbetering van deze kiezerslijst te verzoeken; formulieren voor dit verzoekschrift zijn kosteloos verkrijgbaar ten burele van het Bevolkingsregisters.

Oranjestad, 6 februari 1958.

PROCLAMATIE
AAN DE BEVOLKING VAN ARUBA

Zaterdagmiddag om 3 uur zal H.K.H. Prinses Beatrix voor de eerste maal de Arubaanse bodem betreden die U zo dierbaar is, om enkele dagen in Uw midden te vertoeven. Haar verwachtingen zullen overtroffen worden, niet in het minst door Uw ontvangst, welke verrassend duidelijk tot uiting zal brengen Uw grote liefde en aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje.

Er mogen meningsverschillen en tegenstellingen onder U zijn, doch dit zal stellig van geen invloed zijn op de hartelijkheid, waarmede U de Kroonprinses zult ontvangen en tegemoet treden.

Ik wil, namens U allen sprekende, H.K.H. Prinses Beatrix een hartelijk welkom toeroepen. Haar zullen onvergetelijke dagen wachten in een door niets gestoorde sfeer van grote vreugde dat U het voorrecht heeft Haar gastvrijheid te mogen bieden.

De tijdelijke Gezaghebber van het eilandgebied Aruba.

ARUBA SPORT UNIE

Aan de Houders van toegangskaarten tot de Ere-Tribune van het Wilhelminastadion wordt hierbij bekend gemaakt dat op

Zaterdag, 8 februari 1958,

de Ere-Tribune gereserveerd is i.v.m. de

feestelijke betogingen en de verkiezing van de Carnavals Koningin 1958,

welke bijgewoond zullen worden door

H.K.H. Prinses Beatrix

HET BESTUUR VAN DE A.S.U.

Arubaanse Persvereniging zendt telegrammen

Oranjestad. — De Arubaanse Persvereniging heeft laatstleden dinsdag het navolgende telegram gezonden aan Z.E. de Gouverneur der Nederlandse Antillen:

„Leden Arubaanse Persvereniging protesteren principieel en unaniem tegen wijze uitzetting journalist zonder oordeel rechter".

De vergadering besloot nog een tweede telegram te zenden naar de Antilliaanse Ministerraad inzake de weigering van de Antilliaanse Voorlichtingsdienst om persfaciliteiten te verstrekken aan de redakteuren van het Arubaanse Dagblad Chuchubi en het weekblad Local.

Aan deze bladen was toegezegd dat zij verslagen en foto's kunnen krijgen van de voorlichtingsdienst. De vergadering meende echter dat dit soort verslagen nuttig kunnen zijn voor buitenlandse berichtgeving, maar zeer zeker niet in dit bij uitstek lokale gebeuren op Aruba, waar deze bladen hun lezerskring eigen nieuws wensen voor te zetten. Ook meende de vergadering dat de voorlichtingsdienst in dit geval Curaçao en Aruba niet op een lijn mag stellen, daar er slechts zo weinig echt Arubaanse bladen zijn, tegenover een veelheid aan publicaties op Curaçao. Daarom dringt de Persvereniging met klem aan op een herzien van het aanvankelijk standpunt van de voorlichtingsdienst.

Op dit laatste telegram werd tot dusver geen antwoord ontvangen.

Programma bezoek Prinses BEATRIX

ZATERDAG 8 februari 1958.

3 uur des middags: Aankomst van de Prinses op het vliegveld. De Banda van frere Pedro speelt het Wilhelmus. De tijdelijk gezaghebber begroet de Prinses en na door een haag van padvindsters te zijn gegaan, worden de leden van de commissie van ontvangst aan H.K.H. voorgesteld.

Daarna gaat de Prinses naar Basiruti, waarbij de route is: Hoofdverkeersweg, Lloyd Smith Boulevard, Havenstraat, Kazernestraat, Nassaustraat, Hendrikstraat, weg naar Noord, weg Eagle, nieuwe boulevard, Basiruti.

8.30 uur: Vertrek van H.K.H. naar het sportstadion, via Nieuwe boulevard, weg Eagle, weg Noord, Boerhaavestraat, Kloosterweg, van Leeuwenhoekstraat, Adriaan Laclé boulevard, Wilhelminastraat, Fergusonstraat.

9 uur: Betoging en carnavalsviering Wilhelminastadion.

De betoging eindigt om tien uur.

ZONDAG 9 februari gaat H.K.H. ter kerke in Oranjestad. Verder is het een vrije dag voor de Prinses. Des middags zijn er zeildemonstraties en waterskifestijnen.

MAANDAG 10 FEBRUARI.

8.30 uur: Aubade voor het bestuurskantoor tot 8.45 uur. Daarna korte rondrit door het stadsgedeelte naar Balashi, waar de Prinses om 9.15 uur wordt verwacht.

10.00 uur: Vertrek van Balashi naar Santa Cruz.

10.15 uur: Manifestatie door schooljeugd van Santa Cruz.

10.45 uur: Manifestatie door schooljeugd van Paradera en daarna terugkeer naar Basiruti.

Kwart voor negen des avonds. De Prinses vertrekt naar club Caribe, voor de grote ontvangst aangeboden door het eilandbestuur. De toegang is vrij voor een ieder. Avondkleding voorgeschreven.

Om half elf vertrekt de Prinses van Caribe terug naar Basiruti.

DINSDAG 11 FEBRUARI 1958.

9 uur: bezoek aan hotelprojekt Palm Beach, daarna wordt doorgereden naar Noord, waar om **half tien** de schooljeugd de Prinses een bloemenhulde brengt.

9.45 uur: bezoek aan de hydroponics farm **tot 10.15**, waarna de Prinses naar Barisuti terugkeert.

11.15 uur vertrekt de Prinses naar Lago. De route is langs Tanki Leendert, Paradera, Piedra Plat, Santa Cruz, Rooi Frances, Sabana Basora, Pos Chiquito, Savaneta, Bernhardstraat, tot plein R. K. Kerk, schoolplein, Berdhardstraat, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat, langs grensweg naar ingang van Lago bij Commissary.

12.10 — 13.05: Kenninsmaking met Lago direktie, korte rondrit en bezoek Youth Canteen. **Om 13.05 uur** keert de Prinses naar Basiruti terug.

8 uur des avonds: Ontvangst op Basiruti, uitsluitend voor door het Bestuurscollege hiervoor genodigden.

WOENSDAG 12 FEBRUARI:

8 uur: aankomst Prinses op het vliegveld.

8.10 uur: vertrek naar Bovenwinden.

De Engelsen hebben hun „zeta", doch de Fransen bezitten ook een „kunstzon". In de laboratoria te Fontenay-aux-Roses staan de grote apparaten en instrumenten, die voor dergelijke experimenten nodig zijn.

Te Kattenburg, één van de dichtst bewoonde volkswijken van Amsterdam, heeft een 29-jarige vader van drie kinderen uit nijd en haat tegen zijn 26-jarige vrouw zijn kinderen door gasverstikking vermoord. Op de foto zien wij het huis in de Kattenburgtussenstraat nr 8, waar het drama zich afspeelde, terwijl de moeder een visite aflegde en uit angst niet thuis durfde komen.

Kopenhagen. — Het Deense blad „Berlingske Tidende" schrijft, dat Denemarken dr. Fuchs en zijn expeditiegroep het gebruik van de ijsbrekers „Magga Dan" of „Thala Dan" heeft aangeboden voor het vervoer van de Scottbasis naar Engeland.

Deze twee schepen zijn de enige, die door het ijs kunnen breken, waarvoor Fuchs komt te staan na zijn reis van de Zuidpool naar de Scottbasis, aldus het blad.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Leeuwaarden-S.H.S. topmatch voor zondag

V. V. V.: elf wedstrijden zonder nederlaag

Faas Wilkes, aanvoerder van VVV '03, kan wel tevreden zijn over zijn ploeg, want de Venlose ploeg nu al elf wedstrijden ongeslagen. De overwinning van afgelopen zondag was heus geen toeval, integendeel, de ploeg onder de bezielende leiding van Wilkes en Nass met de grote steun van onze internationaal Klaassens speelt momenteel een buitengewoon snel, enthousiast en technisch goed verzorgd spel en wij kunnen gerust aannemen, dat wij nog heel wat van deze Limburgers kunnen verwachten. De wedstrijd tegen Sportclub Enschedé — een 15.000 toeschouwers waren hierbij aanwezig — was in de eerste helft bijzonder boeiend, en onder een laaiend enthousiasme van de duizenden nam VVV '03 reeds vlak na het begin door een doelpunt van Theuws de leiding. Daarna ontspon zich een spannend duel, dat zijn hoogtepunt vond in de gelijkmaker van Enschedé, enkele minuten voor de rust door de Enschedese aanvalsleider Seemann gescoord.

Na de rust echter was VVV '03 beduidend sterker en door doelpunten van Teeuwen en Wilkes behaalde VVV een verdiende 3—1 zege. Tot gerustistelling van de vele Enschedé-supporters kunnen wij mededelen, dat Abe Lenstra weer zo goed als geheel hersteld is van ziekte — geelzucht — en dat hij hoogstwaarschijnlijk op 16 februari in de vriendschappelijke wedstrijd tegen De Graafschap in Doetinchem weer zal meespelen. En het eerste elftal van de leiders zullen hem weer met vreugde begroeten, want hij werd daar de laatste weken wel erg gemist.

Intussen deed ADO goed werk, want een overwinning in het Feyenoord Stadion is altijd wel een opmerkelijke prestatie. De Hagenaars beleefden de laatste weken een lichte depressie, maar zondag jl. lieten zij weer overduidelijk zien, dat met hem nog, voor wat betreft de titel, geducht rekening moet worden gehouden. 54.000 — wat een geweldig aantal.... — toeschouwers zagen een spannende en goede wedstrijd, die tot het einde bleef boeien. Het speltype van ADO was direkter en bood het Feyenoord-elftal geen kans tot het ontplooien van hun zo gevreesd precisiespel. In de tweede helft scoorde Schuurmann onder geweldig enthousiasme van de grote Haagse supportersschare het, wat nadernhand zou blijken, winnende doelpunt. Het werd voor de Haagse doelman Kok de wedstrijd van zijn leven. Op soms verbluffende wijze wist hij zijn doel voor doorboring te behoeden en hij bracht diverse malen „vriend en vijand" onder de 54.000 toeschouwers tot groot enthousiasme. Hij deed het heel wat beter dan menig collega-keeper: Piet Kraak maakte enkele fouten in de wedstrijd Elinkwijk — PSV, hetgeen zijn club de zege kostte. Nog erger deed het de anders zo eminente doelman van BVV, Dré Saris; die blunderde somtijds zo verschrikkelijk, dat zijn club een 2—4 nederlaag van DOS te incasseren kreeg.

Bij de wedstrijd Fortuna '54 — Blauw Wit, welke wedstrijd door de Fortunezen met 6—2 werd gewonnen, werd maar eventjes driemaal in eigen doel geschoten, ook hier was de Blauw Wit-doelman het meest schuldig.

Geweldig zal de belangstelling zondag as. zijn te Leeuwarden voor de topmatch Leeuwarden — SHS. De eerste wedstrijd in het begin van deze competitie gespeeld eindigde in een 2—1 zege voor de Hagenaars. Tot nog toe hebben zij zich kunnen handhaven aan de kop van de ranglijst, maar of dit nu zondagavond nog zo zal zijn? De Haagse ploeg speelt geen mooi-spel, maar wij zouden kunnen zeggen knokt met onverzettelijke wil tot het einde voor een zo goed mogelijk resultaat en hebben tevens in keeper Wim Landman een doelman van uitzonderlijke klasse. Toch geloven wij niet, dat de thuisploeg gaat verliezen, integendeel, Leeuwarden zal na spannende wedstrijd met klein verschil winnen en hierdoor de spanning nog meer vergroten. Stormvogels, dat in de wedstrijd tegen Xerxes geen zware opgave heeft, en Sittardia, dat wel van Hermes DVS kan winnen, zullen een Haagse nederlaag zeker toejuichen.

In de **Ere-Divisie** gaat de belangstelling uit voornamelijk naar **PSV — VVV '03 en ADO — Fortuna '54.**

In de Kraal te Venlo, het VVV-terrein, wonnen de VVV-ers met 4—1, maar dit wordt nu zeker geen grote zege. Het is wel de vraag of Dillen, Kruiver en Ford, die zondag jl. tegen Elinkwijk verhinderd waren mede te spelen, nu wel kunnen worden opgesteld. Indien dit niet het geval is, dan is een VVV-zege zo zeker als wat. Anders een gelijkspel??? Wat gaat ADO doen tegen Fortuna '54? Zullen de Hagenaars hun herstel weten voort te zetten en deze belangrijke en zware wedstrijd in een zege gaan omzetten? Wij houden het op een kleine zege voor de thuisclub, dat hierdoor de leiders Sportclub Enschedé, geen zware wedstrijd tegen NOAD, dan blijft bedreigen. Na het prachtige en opzienbarende resultaat van Ajax tegen Vasas — 2—2, na zelfs met de rust met 2—0 de leiding te hebben gehad — kunnen wij Elinkwijk niet veel kans geven. Maar, ja, voetbal is en blijft een spel vol verrassingen en dus is oppassen de boodschap voor de Ajaxieden. GVAV heeft ook al geen winstkansen tegen Rapid J.C., dat de echte voetbalkenner afgelopen zondag in de wedstrijd tegen Ajax heeft getracteerd op een prachtig en technisch zeer hoogstaand spel. Het gaat er toch nu wel wat benauwd uitzien voor de Groningers en dat na zulk een verrassende start in deze competitie.

Het programma luidt:

Ere-Divisie: Rapid J.C. — GVAV, DOS — NAC, Sparta — BVV, Blauw Wit — Amsterdam, ADO — Fortuna '54, MVV — Feyenoord, Sportclub Enschedé — NOAD, PSV — VVV '03, Ajax — Elinkwijk.

Eerste Divisie A: Willem II — EDO, HVS — DWS, VSV — Alkmaar, RBC — Roda Sport, De Graafschap — AGOVV, Volendam — Vitesse, Excelsior — Helmond, SVV — DFC.

Eerste Divisie B: Sittardia — Hermes DVS, Limburgia — De Volewijckers, Helmondia '55 — Eindhoven, Wageningen — Rigtersbleek, Leeuwarden — SHS, Haarlem — RCH, Xerxes — Stormvogels, Fortuna — KFC.

Japanse ijsbreker uit Zuidpoolijs vrijgekomen

Tokio. — Na 46 dagen opgesloten te zijn in pakijs in het Zuidpoolgebied, is de Japanse ijsbreker „Soya Maru" vandaag eindelijk vrijgekomen in open water. Dit is in de middag vernomen van het hoofdkwartier van de Japanse zuidpoolgebied-expeditie.

Het schip heeft koers gezet naar het eiland Ongul. Op dit eiland bevindt zich een Japanse wetenschappelijke expeditie, die door de „Soya Maru" moet worden bevoorraad.

Lumberton. — Tegen de predikant James Cole, die zich de leider van de Ku Klux Klan in Noord- en Zuid-Carolina noemt, is in Lumberton een arrestatiebevel uitgevaardigd op de beschuldiging, ongeregeldheden te hebben uitgelokt. In het afgelopen weekeind is te Maxton, bij Lumberton, een door Cole bijeengeroepen vergadering van de Klan door een duizendtal Indianen uiteengejaagd.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

De democratisering van de regering van Venezuela, die niet alleen een nieuw staatsbestuur bracht, maar zich ook heeft doen gelden in andere organisaties, heeft ook in de races van de cinco y seis zijn beslag gevonden! Misschien hadden de liefhebbers van het cinco-y-seis-spel op de Nederlandse Antillen de laatste tijd wel enigszins een vermoeden, dat in het bestuur van de 5 y 6 wat broeide en dat heel wat oneerlijkheden gepleegd werden. Wel, met het weggaan van het Jimenez-regiem is gebleken, dat inderdaad een heel wat fraude en ongeregeldheden door het nieuwe bestuur ontdekt werden en bestreden moesten worden.

Thans hebben wij een maand van het nieuwe jaar achter ons en het geheel nieuwe bestuur van de Hipódromo Nacional zal zondag as. weer een aanvang maken met de cinco-y-seis-races. Het bestuur, dat thans op de troon zit, heeft bekend gemaakt, dat er 63 paarden niet meer met de races mogen meedoen, aangezien zij het eigendom waren van zeer intieme vrienden van ex-president Jimenez. De namen van deze exemplaren zijn: Senegal, Drapcton, La Majada, El Corroncho, Paladin, Luz Bella, El Salado, Las Puertas, Marroqui, Miss Duncan, El Deleite, El Viejo, Sterope II, Tendal, El Encanto, Acridio, Escarchada, Pastorcito, Miss Cuba, Independiente, Púlpito, Tres de Enero, Epúriko, Trapio, Cri de Joie, El Peludo, El Gato, Angelina, Kachi, Ansiedad, Gaeta, Carlos V, Santo y Seña, Kurdo, New Deal, Prosiguc, Mimosa, Afelpada, Nick Daughter, Talerazo, Omimbiva, Jirahara, Sapoara en Cute Lord.

Verder kunnen wij vermelden, dat de kampioen-preparador van 1957 Milliard Ziadie uit het land gezet is, aangezien ook hij een aanhanger was van het regiem-Jimenez.

Voor de primera valida van zondag 9 februari zijn er 11 paarden ingeschreven. Het trajekt zal 1400 meter bedragen. De namen der exemplaren zijn: **1) Invasor, 2) Flechero, 3) John Hyp, 4) Guarapo, 5) Urlman, 6) Platino, 7) Alcatraz, 8) Arcadia, 9) Lanzarina, 10) Baron en 11) Lavandero.** In deze eerste race kiezen wij de eerste favoriet **LAVANDERO** met jockey Balsimo Moreira als onze „fija". Handicap van dit paard is 52 kg.

1600 Meter is de afstand van de segunda valida. In deze race nemen er 12 paarden deel. Hun namen zijn: **1) Sucupana, 2) Navasoly, 3) Troyano, 4) Matorral, 5)** en **6)** is een llave; de paarden zijn: **Gardenia en Araku, 7) Manantial, 8) Fulgido, 9) Copiloto, 10) Combativo, 11) Aripao en 12) Chacalin.** Favorieten voor deze race zijn: **MANANTIAL** met jockey „Negro" Cruz (handicap 53 kg.), **CHACALIN** met jockey Walter Carrion (handicap 53 kg.) en **COPILOTO** met jockey Cecilio Garcia (handicap 53 kg.). Exemplaren, die voor een verrassing kunnen zorgen zijn: **Sucupana, Araku** (llave 5) en **Fulgido.**

De tercera valida telt weer 12 paarden. De afstand is andermaal 1600 meter. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Quetalinda, 2) 2) Agua Clara, 3) Gledhill Star, 4) Flaminia, 5)** en **6)** vormen een llave, de paarden zijn: **Platudo en Conhori, 7) Cariño II, 8) Elegantona, 9) Manzanares, 10) Magare, 11) Fanful** en **12) Mar de Oro.** Favorieten voor deze race zijn: **ELEGANTONA** met jockey Bafit Pincay (handicap 51 kg.), **FANFUL** met jockey Walter Carrion (handicap 51 kg.) en **MAR DE ORO** met jockey Tefilio Arrieche (handicap 51 kg.). Het is hier heel voorzichtig zijn met: **Agua Clara, Flamiuia, Conhori** (llave 5) en **Cariño 11.**

1800 Meter staat de 12 paarden in de cuarta valida te wachten. De exemplaren, die aan deze race meedoen, zijn: llave uno heeft de paarden **Turquestan en Catorcero, 3) Importuno, 4) Dinking, 5) Inedito, 6)** en **7)** vormen weer een llave, de paarden zijn: **Nimio en The Gold, 8) Orocopiche, 9) Rompe Fuego, 10) Al Kamil, 11) Balido en 12) Sammy.** Favorieten voor deze race zijn: **ALKAMIL** met jockey Cecilio Garcia (handicap 51 kg.), **THE GOLD** met jockey Balsimo Moreira (handicap 53 kg.) en **TURQUESTAN** met jockey Milton Barra (handicap 53 kg.). **Dinking, Orocopiche, Balido en Sammy** zijn gewoon aan deze lange afstands-races, dus het is voorzichtig zijn met deze dravers.

De quinta valida zal een trajekt van 1400 meter bedragen. In deze race zijn er 12 exemplaren, die hieraan deelnemen. De namen van deze paarden zijn: llave uno, de paarden **Caprichosa en Montecristo, 3) Don Edilio, 4)** en **5)** een llave, de paarden zijn: **Harto en Pesquiso, 6) Natasto, 7) Chuflay, 8)** en **9)** vormen weer een llave, de paarden zijn: **Hisopo en Cefiro, 10) Oton, 11) Gracejo en 12) Escribano.** Favorieten voor deze race zijn: **OTON** met jockey Miguel Ramirez (handicap 52 kg.), **NATASTO** met jockey Felix S. Perez (handicap 49 kg.) en **GRACEJO** met jockey Carlos Cruz (handicap 48 kg.). Een „tip", dat wij de cinco-y-seis-spelers kunnen geven, is, dat **Don Edilio, Chuflay** en **Hisopo** in vorm zijn en dat zij zwaar zullen strijden om met de viktorie te gaan strijken.

De sexta valida brengt ons weer een 1400 meter trajekt. Andermaal zijn er voor deze laatste race 12 paarden ingeschreven. De namen van deze exemplaren zijn: **1) Fujiyama, 2) Curbinata, 3) Preceptor, 4) Prestigio II, 5) Leal, 6) Mate Amargo, 7) El Ingles, 8) Furiosa, 9) Pisano, 10) Vandola, 11)** en **12)** vormen een llave, de paarden zijn: **El Yiyo en Guardianess.** Favorieten voor deze laatste race zijn: **PISANO** met jockey Raul Bustamante (handicap 55 kg.), **FUJIYAMA** met jockey Balsimo Moreira (handicap 48 kg.) en **PRESTIGIO II** met jockey Hector Revello (handicap 53 kg.). De overige paarden, die de favorieten aan de eindspurt in moeilijkheden kunnen brengen, zijn: **Preceptor, Leal, Mate Amargo en Vandola.**

Onze cuadros zien er als volgt uit:

LAVANDERO	1	LAVANDERO	1	LAVANDERO	1
LLAVE CINCO MANANTIAL ARIPAO	3	MANANTIAL CHACALIN	2	CHACALIN	1
GLEDHILL STAR LLAVE CINCO FANFULL	3	CARIÑO II LLAVE CINCO	2	LLAVE CINCO ELEGANTONA	2
LLAVE UNO SAMMY	2	LLAVE UNO ROMPE FUEGO	2	SAMMY	1
DON EDILIO OTON	2	DON EDILIO GRACEJO	2	DON EDILIO OTON	2
FUJIYAMA MATE AMARGO PISANO	3	MATE AMARGO PISANO	2	FUJIYAMA PISANO	2
Bs 108		Bs 32		Bs 8	

Bonn. — Sedert twee weken wordt uit Bonn een secretaris van het ministerie van binnenlandse zaken, wiens afdeling regeringsvoorstellen uitwerkt, vermist. Men gelooft niet, dat de secretaris, een zekere Paetzold, naar het Oosten is uitgeweken. Eerder meent men te weten dat zijn verdwijning een gevolg is van particuliere moeilijkheden.

Geslaagde proefnemingen met chimpansees

New York. — Proeven met chimpansees, die blootgesteld werden aan grote versnellingen, zoals bij de start van ruimteschepen zouden kunnen optreden, hebben aangetoond, dat deze versnellingen nog binnen de veiligheidsgrens liggen, zo heeft een chirurg van de Amerikaanse luchtmacht, kolonel John Stapp, te New York verklaard.

Men had de chimpansees in wagentjes vastgebonden, die met een snelheid van honderden kilometers per uur over rails gleden en dan plotseling binnen een onderdeel van een seconde tot staan werden gebracht. De apen toonden geen verwondingen van betekenis, tenzij zij aan krachten groter dan 135 gal (zwaartekrachteenheid) worden onderworpen.

Bern. — Bij Ponte Chiasso, op de Zwitsers-Italiaanse grens, is een auto aangehouden, waarmee een Italiaan en een Zwitserse vrouw horloges ter waarde van 6,5 miljoen lire (ongeveer twintig duizend Ant. gulden) naar Italië wilden smokkelen.

Botsing tussen trawler en vrachtschip in Kanaal

Dover. — Een man verloor het leven en een andere werd gewond bij een botsing tussen de kleine trawler „Patricia Joan" en het 750 ton metende Britse vrachtschip „Clarity" in het Engelse kanaal.

De trawler zonk onmiddellijk na de botsing. De twee opvarenden werden beide aan boord genomen, doch op weg naar de wal stierf de 57 jaar oude vader aan de bekomen verwondingen.

Friedrichshaven. — De „Metaalwerk Friedrichshaven", die de „Lufstschifbau Zeppelin G.B.M.H." vervangt, is begonnen met de bouw van nieuwe zeppelins. De eerste modellen die op stapel staan zijn kleiner dan de vooroorlogse zeppelins. Zij hebben geen metalen omhulsel. De starheid van deze modellen wordt verzekerd door een evenwichtige verdeling van de gasdruk. De nieuwe zeppelins worden 48 meter lang en krijgen een doorsnede van 13 meter. Zij bevatten 1400 kubieke meter waterstof en kunnen een nuttige lading van een halve ton meevoeren.

Vliegtuig met Engelse voetballers verongelukt

Londen. — Een Elizabethan vliegtuig van de Britse luchtvaartmaatschappij B.E.A. met spelers van het elftal van de Engelse voetbalclub „Manchester United" aan boord is verongelukt, aldus heeft een woordvoerder van de B.E.A. te Londen meegedeeld.

Volgens berichten zijn 18 inzittenden om het leven gekomen. Er waren in totaal 44 personen aan boord van wie 6 bemanningsleden.

Het vliegtuig stortte neer van een hoogte van ongeveer twintig meter.

Het elftal van „Manchester United" kwam terug uit Belgrado, waar het woensdag met 3-3 gelijk heeft gespeeld tegen de Zuidslavische club De Rode Ster, waardoor de Britten zich in de halve finales voor de Europese voetbalbeker hadden geplaatst.

Later zei een woordvoerder van de B.E.A. dat 20 van de 44 inzittenden, de bemanning inbegrepen, het ongeluk hebben overleefd.

Het vliegtuig is neergekomen bij het dorpje Riem dichtbij het vliegveld. Verscheidene huizen zouden door het neerstorten van het toestel in brand zijn geraakt.

Een woordvoerder van de B.E.A. zei hierover, dat men meende, dat het vliegtuig op een gebouw was terechtgekomen.

Onder de veertig passagiers bevinden zich Britse sportjournalisten.

Volgens de politie te Muenchen zijn er 12 gewonden.

Rio. — De Braziliaanse ontdekkingsreiziger maarschalk Candido da Silva Rondon is op 92-jarige leeftijd te Rio de Janeiro overleden. Hij heeft zijn leven gewijd aan het onderzoek van het binnenland van Brazilië. In 1913 en 1914 hebben da Silva Rondon en Theodore Roosevelt, die president van de Verenigde Staten is geweest, een tocht gemaakt door het Braziliaanse oerwoud van Paraguay tot aan de Amazone.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

6—38 Dichtaaneengeschaard staan Eric en zijn mannen de aanval af te wachten. Enkele korte speren vliegen hem om de oren maar inplaats van te paard op hen in te stormen stijgen de vreemde krijgers tot Eric's grote verwondering op korte afstand af en zetten te voet hun aanval in. Zij hebben een kleine overmacht, maar de Noormannen slaan fel van zich af. Of de overvallers schrikken van deze verbeten tegenstand, van de grauwende wolfshond, van Axe's dodelijke peilen, of van Svein's reuze gestalte, het is niet te zeggen. Maar eensklaps klinkt er een schrille fluittoon en de krijgers wijken terug naar de paarden, die roerloos op hun plaatsen zijn blijven staan. — Hé hé brult Svein verontwaardigd — Kom hier, lafaard! Landlopers! Zwerverstuig! Op zo'n manier blijft er van het gevecht niets over. Machteloos zwaait hij zijn zwaard naar de aanvallers die snel op hun paardjes springen en met medeneming van de rijdieren, van hun gevallen makker rechtsomkeer maken. — Snel! bijt Eric zijn mannen hijgend toe. — In looppas naar het strand terug. Wij moeten onze troep waarschuwen, want het zou mij niet verwonderen als deze kerels straks met een tienvoudige overmacht terugkeren.....